

LA SEGARRA

ANY 2 N.º 12

AGOST 1980

EXTRA

125 Ptes.

SANTA COLOMA DE QUERALT

Sèrie Cerdanya

Vostè posa el terreny i en 22 dies HORMIPRESA li fa el xalet.

HORMIPRESA és la primera empresa del país que, fent servir tècniques que s'empren amb èxit a tots els països europeus, construeix habitatges unifamiliars pre-fabricats, de formigó, tan forts com els tradicionals i a uns preus molt interessants.

Amb una planta o amb dues, amb garatge o sense i amb el nombre d'habitacions que li calgui.

HORMIPRESA s'encarrega de tot. La qualitat, la serietat i més de dos-cents habitatges construïts són la millor garantia de la seva inversió.

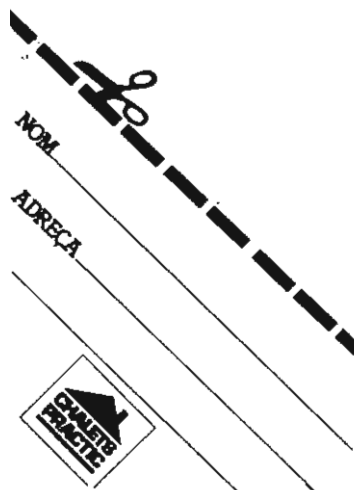
HORMIPRESA una nova generació de xalets.

Central de vendes: Avgda. de Xile. 42 - Tel. (93) 334 62 50 - Barcelona-28

hormipresa Oficines comercials: Mandri. 62 - Tels. (93) 211 93 10 - 212 41 46 - Barcelona-22

Cervantes. 19 - Tarragona

 Avgda. González-Sama - Edifici El Pinar - Tel. 38 02 01 - Salou (Tarragona)

SUMARI

Editorial	Pàg. 3
Bústia	» 5
Esdeveniments	» 6,7,8
Tribuna Oberta	» 11
Vida Local	» 13,14,
Festa d'estiu Conesa-80	» 17
Personatges	» 19
La Comarca	» 21
A Pau Casals	» 21
Enllaç de Festa Major	» 23
Festa Major 1980	» 25,26,27
Records d'infantesa	» 29
N. cur. de l'història de la Vila	» 31
Terra nostra	» 32
Temps Enrera	» 35
Agrícola i Ramadera	» 36
Pàgina d'història	» 39
Fotos d'un àlbum familiar	» 40
Personatges colomins	» 40
Lliçó de català	» 41
D'aquesta terra nostra	» 45
La Cuina	» 45
Esports	» 49,50

LA SEGARRA

Edita: Ilm. Ajuntament de Sta. Coloma de Queralt.

Director: Ferran Doltra Tapiola.

Cap de redacció: Josep M.ª Carreras Tarragó.

Redactors: Anna Albareda Lloró, Maríà Albareda Vidal, Josep M.ª Casals Coberó, Carles Roca Fontanet, M.ª Mercè Esplugas Solano, Joan Mestre Segalà, Francesc Valls Calzada.

Imatge Gràfica: Ramon Orga Mestre, Marcel Panadès Amatller.

Administració: Anton Carreras Tarragó

Fotocomposició i Imprimeix:

Gràfiques Moncunill.- Valls

Domicili Social: Pati del Castell s/n.-Santa Coloma de Queralt.

Publicitat: Ramon Orga, Marcel Panadès.

Portada: dibuix-montatge: Marcel Panadès.

NOTES DE REDACCIÓ:

L'equip de Redacció no s'identifica, necessàriament, amb el contingut dels articles, els quals reflexen solsament l'opinió del seu autor.

La Redacció de «La Segarra», no acceptarà cap original ni cap col·laboració que no en sàpiga el nom i l'adreça del seu autor. Per altra banda, es compromet a respectar el pseudònim si l'autor ho desitja. Tampoc no acceptarà cap original que no vagi escrit a màquina, doble espai i a una sola cara. Aquests no seran retornats als seus autors tant si han estat publicats com no.

Donem les gràcies a totes aquelles persones que ens han aportat la seva col·laboració i als que ens l'han ofert.

La redacció no mantindrà correspondència sobre les col·laboracions que no han estat sol·licitades i que publicarà quan ho cregui oportú.

SUBSCRIPCIONS:

1 any 600 ptes.

Números endarrerits 75 ptes.

D.L.T. - 390 - 79

EDITORIAL

FESTA MAJOR

Cada any per aquest temps els colomins ens disposem a celebrar una vegada més —des de fa més de tres-cents anys— la nostra Festa Major. És quelcom difícil de definir, és un ambient distint el que es crea durant aquests dies en què sembla que fem un parèntesi a les ocupacions diàries.

És l'hora de rebre «els altres colomins», aquells que fan tot el possible per no mancar a la cita anual, perquè aquí hi tenen lligams que els atreuen, igual com les orenetes que cada any, quan ve el bon temps, retornen al mateix niu.

Per a moltes famílies són els únics dies de veure's tots reunits al voltant d'una taula, per a mantenir viu aquell caliu que fa estimar-se, encara que els anys passin.

Per a tots són dies de festa, de festa gran, de final de la collita, de vacances, d'il·lusió, que posen punt final a tot un seguit d'esforços en el treball diari. Són dies de festa, i la festa és quelcom que surt de dins, més que no pas una simple manifestació. Festa és alegria, i l'alegria es porta a dintre. La Festa Major ha de ser l'expressió de la nostra alegria col·lectiva, l'alegria del retrobament, del diàleg amb l'amic, de la família reunida. Així entenem nosaltres la Festa Major.

La nostra Festa Major ha de predisposar-nos també a participar en la vida del poble, de la mateixa manera que ens fa participar de la seva alegria exterior. Cal crear, a Sta. Coloma, un esperit de col·laboració, d'iniciatives, d'obertura i de respecte entre tots els veïns seguint el camí que ja s'ha iniciat a partir d'aquest assaig de Festa Major que són les festes de barri, sortosament recuperades. Massa sovint vivim tancats a casa nostra, mirant només per als nostres interessos, i cal que ens adonem que l'autèntica joia només es troba en la participació. Cal obrir horitzons, cal acollir nous amics, de la mateixa manera que avui rebem els qui ja coneixem. Només amb aquesta disposició tindrà sentit que un cop a l'any celebrem la festa de la fraternitat, perquè serà la culminació d'una actitud que haurem adoptat durant tot un any.

Feliç Festa Major!

«LA SEGARRA» COMPLEIX UN ANY

Amb el present número, amic lector, LA SEGARRA compleix un any. Un mes rera altre. La revista ha volgut estar present com un element més en la vida del poble. Un dels motius que ens va empenyer a posar en pràctica una vella il·lusió fou el nostre convenciment que al poble de Santa Coloma li mancava un medi d'expressió. I quan diem expressió, volem incloure-hi el significat més extens de la paraula.

LA SEGARRA vol ser vehicle de cultura, en la qual tinguin cabuda totes les manifestacions culturals de la nostra Vila. Vol ser també el portaveu de les opinions personals dels seus ciutadans mentre respectin, naturalment, la dignitat i la pluralitat de les altres persones a les quals va dirigida. En resum, LA SEGARRA ha volgut ser durant aquest any -i aquesta és la seva decidida voluntat en el futur- un instrument al servei del poble, per al millorament de la seva vida cultural i, si s'escau, també material.

Però és evident que aquesta tasca no podem fer-la nosaltres sols. En els múltiples aspectes de la vida de Santa Coloma cal que hi participin tots aquells que s'hi senten integrats. Per això manifestem una vegada més la nostra bona disposició envers totes aquelles persones i entitats que d'alguna manera se senten colomins i volen contribuir al millorament de Santa Coloma.

Precisament fa poc que algú ens feia avinent que al seu parer, LA SEGARRA era un grup tancat, que feia la revista per al poble, sense que aquest hi participés en la seva elaboració. No estem d'acord en absolut amb aquesta opinió i ho hem manifestat repetides vegades al llarg de l'any. Si realment fos així, podeu tenir per segur que LA SEGARRA deixaria de publicar-se, perquè cap dels components del seu consell de redacció està d'acord amb aquest plantejament. No volem ser una revista folklorista, ni política, ni esportiva, ni literària, ni històrica, sinó tot això a la vegada, i a més el marc del pluralisme d'opinions i de comunicacions entre tots els colomins. Si alguna vegada es converteix en un grup tancat, serà perquè l'hauran tancat des de fora, per manca de resposta i d'acceptació. Sortosament, creiem que no és així. Cada dia més ens arriben cartes, col·laboracions, opinions, idees dels lectors, que nosaltres acceptem i calibrem, en tot el seu valor. I el nombre de subscriptors va creixent lentament, signe inequívoc que d'alguna manera la revista mareix l'interès dels qui la llegeixen.

Malgrat totes les dificultats, LA SEGARRA ha pogut augmentar el nombre del seu tiratge, que actualment se situa en els 550 exemplars. No és suficient però. Les dificultats seguiran. Possiblement haurem de pujar els preus de subscripció. Però el que no baixará serà el delit que ens empeny a fer possible que cada mes poguem arribar puntualment a les vostres mans. Gràcies!

Rovira

MONTBLANC - Tel. 86 01 41

mobles - decoració

*Al servei de Santa Coloma i Comarca
A tots els Colomins i visitants felicitats Festa Major*

ASSEGURANCES

JOSEP FUSTÉ

SANTA COLOMA DE QUERALT

Telèfs. 88 00 32 i 88 02 70

Pça. Major n.º 5

bústia

Sr. Director:

Després de molts anys de sentir el mateix tema, la mateixa cantarella de dretes i esquerres, de bons i dolents, no creieu que ja se n'ha parlat prou d'aquest tema, o és que encara no esteu avorrits de sentir sempre el mateix disc?

Si l'any 1939 els de «dretes» no van voler, poder, o saber esborrar aquest tema que tantes diferències i baralles ha creat, fins i tot entre familiars, aquests odis que no fan cap bé a ningú, ¿per què no ho fem ara els d'esquerres? Si ells van ser dictadors i nosaltres els copiem, és molt fàcil que el resultat sigui semblant al seu. No volguem la llibertat per a uns quants, volguem-la per tothom, no ens apoïem en l'error d'els 40 anys, creem un altre ambient de pau i germanor i així molt fàcilment solventariem aquell tema que posa a l'Editorial de «La Segarra» del pasat mes de Juny, que pregunta: ¿Què podria fer l'home per no gastar tants de mils de milions de dòlars en armament, i dedicar-los a fer un món millor?. Si no ens volem agermanar nosaltres no ens cal mirar de fronteres enllà.

Gràcies senyor director de «La Segarra» per la vostra paciència en aguantar les nostres crítiques, i perdó per si algú es sent molestat, no és la meua intenció ofendre a ningú i menys burlarme'n. La burla és de mol mal gust per a tots. No convertim la llibertat en un pretext per a fer el nostre propi gust.

Atentament R.T.

Sr. Director:

Volem denunciar un fet que creiem que és molt important dintre de Santa Coloma; es tracta de la circulació amb una velocitat absolutament descontrolada d'algunes motos dintre del poble. Aquests senyors, nois o com se'ls hi vulgui dir, es passegen per carrers completament cèntrics a tota velocitat, amb una completa impunitat per part de les autoritats. El perill que això representa es obvi, tan per la canalla com per la gent que passa tranquil·lament pels carrers. És pràcticament un miracle que no hi hagi hagut encara cap accident important. Ultimament molts dels nostres fills, entre una edat de 3, 4, 5, 6 anys, han sigut expulsats de la plaça pel fet d'anar amb bicicleta per un representant de l'ajuntament. Es parla que l'ajuntament posa problemes i dona negatives davant de la realització de cursos de natació durant el mes d'agost. Però, mentrestant, davant d'uns incontrolats que posen en perill constant la vida dels nostres nanos, ningú no hi intervé. El problema, si es vol, és molt fàcil de solucionar, les autoritats del poble tenen la paraula. El dia que succeixi l'inevitable accident, el responsable no serà només el que el causi, sino que ho seran els que ara, tenint l'obligació d'evitar-ho, es neguen

a exercir la seva autoritat. Les raons d'aquesta actitud mareixen una explicació pública, ja que el fet és suficient important perquè no quedí callat.

Un grup de mares

Sr. Director:

Em plauria que per mitjà d'aquesta revista poguéssiu facilitar-nos l'ajuda de trametre a tots els veïns d'aquesta vila i de fora d'ella la següent proposta:

Per el coneixement exacte dels caiguts en la pasada guerra civil, el veí d'aquesta, en Salvador Palau (Galo) i a petició de l'amic Albert Manent, de la Conselleria de Cultura de la Generalitat, qui fa un treball del tema sobredit, amb un rigorós recompte de tots els caiguts en ella, demanem doncs, per aital finalitat, la participació i col·laboració de totes aquelles persones que ens puguin facilitar: noms, cognoms, renoms i quintes de totes aquelles persones que caigueren en ella.

És, però, vàlid també, anotar un cognom o un renom sol si no es recorda res més.

Les llistes cal enviar-les a: «Galo» Raval de Cervera n.º 26 o entregar-les-hi personalment.

Esperem la vostra col·laboració i a tots gràcies anticipades.

Salvador Palau Rafecas

Sr. Director:

Com A.T.S. em dol que una metgessa, Na Roser Vidal i Font, sortís en defensa d'un article sobre sexualitat que sols traspuaava, per tots costats, odi contra l'Església que formen també molts Colomins. Per quelcom estem en el país més anticlerical. L'Església, en la part humana, ha tingut, té i tindrà defectes. Per això ens reunim entorn de la taula de l'Eucarística que és la taula dels pecadors. Donem-ne gràcies pels seus defectes. Altrament no hi podríem pertànyer. Amb tot, que mai es compleixin les paraules de Crist: «Volem veure la palla a l'ull de l'altre quan ells hi tenen una viga».

No volia escriure per no molestar a una colomina; però, ahir, en els funerals del malaguanyat Mr. Jaume Padró, després de parlar amb molts colomins, m'hi he vist obligat, encara que sols refutaré dues frases contra la Mare Església:

1.º) «Negar-ho és com negar que han existit Galileo, Servet, Darwin i altres mostres del respecte que l'Església ha tingut per la ciència».

Galileu, no va ésser contrariat per idees sexuals ni cristianes, sino perquè continuava defensant les idees heliocèntriques de Copernic, polonès i teòric descobridor d'Amèrica. No s'oposà a cap física cristiana sino la d'Aristòtil, que visqué casi quatre segles abans de Crist. Els científics conservadors que l'impugnaven, no ho feien com a cristians, sino com a científics en defensa dels savis grecs. És més, sols va po-

der publicar les seves idees gràcies al Sant Pare Urbà VIIIè.

Miquel Servet o Serveto no fou perseguit com a científic (a més, la seva gran invenció de la circulació menor, ja feia tres cents anys que estava inventada per un metge àrab) sino per les seves teories sobre Crist que no acceptaren ni catòlics ni protestants. I sols pogué exercir de metge particular de l'Arquebisbe de Viena, precisament catòlic. I els que el cremaren no foren els catòlics, sino els calvinistes suïssos.

A Darwin no sols l'Església no el comdemnà, sino que inclús l'enterrà, amb els famosos, en l'Abadia de Westminster. Ni ell mateix volgué defensar l'evolucionisme per falta de proves. Els alumnes ho feren amb trampes, tot llimant ossos. I gairebé tots els filòsofs catòlics diuen que és més digne venir del mono que no de la pols. «Del respecte que l'Església ha tingut per la ciència «no puc ni començar perquè no podria acabar. Sols cal donar una ullada al món més avançat. Catalunya no seria Catalunya sense la ciència rebuda dels monestirs: Cuixà, Ripoll, Montserrat, Scala Dei, Poblet, etc: Què seria del tercer món sense els missioners?. I els qui he hagut de citar: Copèrnic era sacerdot. Servet teòleg, Darwin sols deixà de exercir el sacerdoci per dedicar-se més a la ciència, retirat del món. I què era el nostre gran Balmes?...

2.º) «Una moralitat que ens ha oprimint fins el punt de negar-nos el dret de fruit del nostre cos» (crec que «fruit» ha de dir fruit) L'Església no l'ha negat mai, inclús tota Ells n'és filla. Sols defena el que Déu ha fet. Que el cervell, a través de la hipòfisis, pugui dominar les glàndules sexuals i no al revés. Vol que aquesta fructificació sigui plena i perenne. I mai s'assolirà amb una sola unió egoïsta de dos cossos. Hi ha d'haver la unió dels cors i dels esperits. O sia han de viure integralment un per l'altre i tots dos per Déu, l'autor i l'únic que és amor. Altrament fàcilment es cansen i han de cercar satisfaccions en l'alcohol i en les drogues, inclús, a vegades, han d'anar per la via ràpida del suïcidí.

On són els tabús?. Al seminari, als dotze anys, ja m'ho havien explicat tot. En les pràctiques del magisteri, sols mirant les paraules sexuals dels diccionaris, es coneixia si era una escola religiosa o no. I és perquè quan es sap les maravelles que Déu ha fet, no hi ha necessitat d'esbrinar el que Ell no ha fet i que ens perjudica...

Finalment sols una súplica a aquests esforçats redactors que, malgrat tot, es mereixen tots els elogis: Si ho creieu convenient, admeteu tota classe de temes; però, en bé de la continuïtat de la nostra revista i en bé de la convivència, us agrairia que no admetéssiu articles injuriosos contra persones o entitats. Per aixecar més una casa, no cal ensorrar les veïnes. Sols falta reforçar la pròpia amb columnes de cultura i de respecte a l'adversari.

Ernest Gabernet

Nota de Redacció:

Amb la publicació d'aquesta carta ens agradaria donar per acabada la polèmica respecte l'article «Sobre la sexualitat».

ESDEVENIMENTS

20 de Juliol, vàrem, reviu per unes hores la ja oblidada sega a mà.

Foto Ramon Orga

San Cristòfol, la Benedicció
Foto S. Palau

A la piscina i varen instal·lar un tobogà, tot un encert.
Foto Ramon Orga

AL JULIOL NI DONA NI CARAGOL; CARAGOL I DONA TOT L'ANY ES BONA

- El dia 1 començaren els cursets de nació per nens i nenes de cinc a catorze anys. El mestre fou, com cada any, el Sr. Damià Llobet i els inscrits superaren el centenar.
- Amb molta calor, es celebrà aquest any la festivitat de Sant Cristòfol, patró dels camioners. Al matí, ofici, presidit per l'abanderat Marià Canals i Asbert; a continuació la tradicional benedicció dels cotxes i els tres toms. A la tarda, partit de fútbol entre els jugadors de la Penya i un grup local d'aficionat (2-1 a favor dels primers). Al vespre animat ball.
- Des del dia dotze resta prohibida l'estada i circulació de cotxes a la plaça major, els dies festius.
- Els nens ja poden tornar a anar amb bicicleta o jugar a pilota a la plaça major sense que el guardia els renyi o els faci marxar.
- El dia 22 a l'església Archipresbital tingué lloc una missa concelebrada amb motiu del canvi de rectors. Presidí la celebració l'arquebisbe de Tarragona Josep Pont i Gol i l'acompanyaren Mn. Josep Anglada, Mn. Magí Sabater, Mn. Cabré, nou rector de la Vila, Mn. Pairot, conegut de tots, el nou diaca i dos rectors més. L'església de Sta. Coloma, plena, però no de gom a gom, homenatjava amb aquest acte als qui l'havien regit durant una bona colla d'anys.

...i la plaça s'omplena de gom a gom
Foto P. Plaza

Els més menuts varen disfrutar amb el cossi... i els grans també
Foto P. Plaza

- La Plaça major, per fi, s'ha decidit a honrar la seva patrona Sta. Magdalena amb una bonica fes-

ta els dies 26 i 27. La Plaça plena de banderetes, fanalets, domassos i senyeres, era un pu-

purri de colors i alegria. Els nens, a la tarda, anaven amunt i avall, seguint tots els jocs que per ells s'havien preparat mentre els grans menjaven l'oblidat pa amb vi i algú intentava arribar al capdamunt d'un pal untat amb sabó, per agafar un obsequi. L'església del castell, on ningú no havia resat des de feia anys, va tornar a obrir llurs portes. Al vespre del vint-i-sis, ball. És molt maco ballar al carrer, més que fer-ho dins d'un local, no us sembla?. Llàstima que una senyera es cremés mentre es feien focs artificials. El dia 27 sardanes amb les millors orquestres. I a la tarda, hi hagué molta animació en tota la plaça, mentre la música no parava un moment. Una festa amb res-sò.

La plaça major ha sigut durant aquest dos dies la plaça més maca del món.

Tot a punt de començar la festa
Foto Ramon Orga

Les quatre senyeres de la Plaça, a la nit sols n'hi restaren tres.
Una palla massa borratxa en va cremar una.
Foto Ramon Orga

A un quart de sis de la tarda tot estava a punt.
Acabat el cercavila comensaven els jocs
Foto Ramon Orga

Cap-grossos, fanalets i el «Callau» pel mig donaven alegria a la festa
Foto Ramon Orga

Pa amb vi i sucre, pa amb oli i sucre... quants anys sense provar-ho! Ningü ja no recordava aquells berenars.
Foto P. Plaza

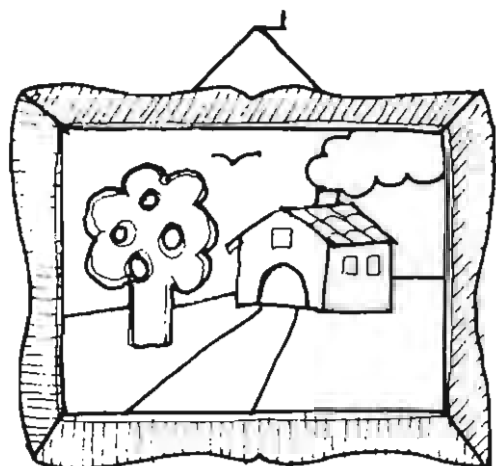
Per afeitar els globus s'ha de tenir molta traça. Quan rebotaven omplien d'espuma a tothom.
Foto P. Plaza

Amb els ulls tapats i donant xocolata al de davant, hom recordava les festes de la plaça d'Avall. Quan tornaràs Sant Antoni?
Foto P. Plaza

VDA. CASAJOANES

Plaça major, 6 tel. 880213

REPORTATGES FOTOGRAFICS

CASAMENTS
BATETJOS
COMUNIONS

MARCS I MOTLLURES

ENTREGA EN
24 HORES

ARA!!!

FOTOS CARNET EN COLOR
AL MOMENT.

Joieria - Rellotgeria

“OR I HORA”

**REBAIXES D'ESTIU
A PREUS INTERESSANTS**

FLOWERS
boutique

major, 6
Sta. Coloma de Queralt

tribuna oberta

REFLEXIONS SOBRE LA POR

No volem plantejar la qüestió de la por d'un punt de vista tècnic, perquè no ho faríem bé. L'anàlisi de la por «tècnica» està sortosament en mans dels metges i els profans no hi entenem res. Altrament, ens fariem un embolic i només aconseguiríem que les coses estessin, a aquest respecte, més embolicades del que estan.

La por a què ens referim nosaltres és una cosa senzilleta, com d'estar per casa; no està ni tan sols a l'altura d'aquella que produeix una impressionant pel·lícula de terror i misteri, i molt menys a l'altura de la por de portes que s'obren soles o de l'home amagat a sota del llit.

La por que analitzem en aquests moments, què us direm!, és una mena de por que va pels carrers de la vila llagotera com un llangardeix menut, es filtra per les escletxes i s'estatja en l'ànim de molta gent.

Perquè, no ens enganyem, tenim por de moltes coses absurdes: de sortir al carrer amb paraigües si no fa un xàfec ben gros; d'anar amb un paquet on hi surten les cues de les carxofes, de protestar si no és a escala baixa, que només ho sentin uns quants, encara que es tracti de quelcom ben raonable. I per conseqüència, es té por de posar una signatura comprometedora al peu d'un escrit que reclama una cosa justa. Es té por de denunciar les anomalies immorals d'una contracta, encara que aquesta perjudiqui els interessos d'un pobre apocat que no s'atreveix a defensar-se, i es té por, naturalment, de què hom esbrini la veritat del compte corrent familiar.

Així mateix la dona té por de no vestir prou a la moda i s'endinya uns pantalons -de moda-, que li cauen com un petard (i en això li passa la por) o bé s'enfila dalt d'uns talons prims com una agulla, que, oh, contrast de la naturalesa humana!, li haurien de produir la por de caure però no la hi produeixen gens. (A veure si enteneu aquest galimaties).

També hi ha la por -tantmateix ben trista, perquè prové dels funerals-de no haver anat prou vegades a

donar la mà als familiars de la víctima. És adir: la por de què no t'hagin vist prou i quedis molt, però molt malament. Però això s'arregla passant forces vegades davant del dol. És a dir, que aquesta la podem deixar de banda. És una mica especial.

També hi ha la por d'haver de pagar massa (a l'Ajuntament, per exemple) o haver de pagar poc, en quin cas, llavors, et prenen per pobre. I això no, caratus. Dels pobres tothom en fuig.

Parlem també de la por de què t'aixafi un cotxe si vas a peu, o si vas a cavall de ser tu qui aixafis un altre. Però, dimoni, aquesta por és tan vulgar, que ni cal esmentar-la. La por de les multes, depèn. Depèn de si volta o no volta el senyor de l'uniforme i la gorra.

Tenim por de tenir fred a l'hivern o calor a l'estiu. Però això era abans, quan la tenien els pagesos, quan encara els deien «pobra gent». Ara, han deixat de ser-ho. De calor no en tenen gens: no sabem com, tots estan assabentats d'això de les cabines climatitzades, i nois, qualsevol s'exposa a la suor, encara que els megtes diguin que suar és cosa sana. Ja veuríem què dirien, si haguessin de suar ells. Ara, com que no suen... És clar, també tenen certa por, (que no és la por clínica.)

És a dir, que la por del poble, amb tot el què hem escrit, ja veieu que no us hem enganyat: és una por senzilleta, sense pretensions, com escau a una vila que té de tot.

Ara, una cosa us diré, i acabo. No fa pas molt vaig observar una persona que em penso, em penso, no tenia cap mena de por. Tocaven sardanes. La rotllana era gran, i al mig d'ella, ben satisfeta, amb cara de salut, una senyora vella i grassa causava l'admiració de tothom. Què hi havia dintre aquesta admiració, ho ignoro totalment. Sospitem que s'hi podia congriar aquell sentiment burlesc que potser no hauria deixat ballar una altra amb més prejudicis, però a això ella no hi va donar importància.

A l'acabar la sardana em volia apropar a la balladora vella i grasa i fer-li un petó a cada galta, però naturalment, no ho vaig fer. Tenia por de fer riure.

SIGNE

Productes d'Alimentació

Pollastres a l'Ast

J. Ferrer Valldosera

Plaça de l'Església, 1
Tel. 88 01 43
Santa Coloma de Queralt

TRUMES, S.L.

CONSTRUCCIONS INDUSTRIALITZADES PER L'AGRICULTURA, RAMADERIA I INDUSTRIA

Travessia Exterior s/n
Telf. 88 03 78

Sta. Coloma de Queralt

VIDA LOCAL - VIDA LOCAL - VIDA LOCAL - VIDA LOCAL

Naixements

El dia 1 de Juliol a les dues va néixer la nena Cristina Roca Mestres filla d'Antoni Roca i Rosa Maria Mestres. El dia 24 de Juliol a les dotze de la nit va néixer la nena Silvia Migens Subirats filla d'en Joan Josep Migens i Silvia Subirats.

Baptismes

El dia tretze de Juliol va rebre el Sagrament del Baptisme el nen Oriol Romera Trullols.

Casaments

Aquest mes de Juliol es varen unir en matrimoni al Reial Monestir de Poblet en Salvador Ribalta Pascual i Maria Teresa Trull Salto. El dia sis del mateix mes es varen casar a l'Hospital «Llar Residència Ntra. Sra. del Carme» en Ramon Castell-tort Panadés i Maria Rosa Oliva Méndez, a tots ells l'enhorabona.

Dades meteorològiques del mes de juliol

Temperatura màxima: 34 graus el dia 24

Temperatura mínima: 8 graus el dia 10

Aigua recollida: 5 litres per metre quadrat el dia 8

(Aquestes dades han estat recollides en l'observatori Municipal instal·lat en el Cementiri)

Autorretrat de Joan Castells

NECROLÒGICA

Joan Castells i Martí

Ha mort a Barcelona a l'edat de 73 anys, després d'una curta però cruel malaltia. Nat a Sta. Coloma, visqué la seva joventut a la casa dels seus pares, d'ofici fuster, al costat de l'avui farmàcia Ximenes. Adoptà l'ofici del seu pare, que practicà fins acabada la guerra, l'any 1939. Pels seus motius, en aquesta època marxà a viure a Barcelona amb la seva família, però no oblidà mai el seu poble nadiu, al qual venia sovint, afavorint, en l'època difícil de la post-guerra, més d'una família en necessitat. El seu ofici de treballador de la fusta el portà a practicar l'art del gravat en boix, en el qual adquirí veritable mestratge, fins al punt que aquesta fou la base de la seva prosperitat en el nou emplaçament, cara a la naixença del fenòmen turístic.

Practicà també la pintura, en la qual destacà molt meritòriament. Darrerament, les seves activitats professionals eren molt limitades pel fet de tenir molt reduïda la visió. Però el tret de la seva personalitat més important per a nosaltres, el que més ens el fa remarcar i recordar com a convilatà, és que fou un dels puntals de la Segarra de l'any 1920, on col·laborà destacadament tenint a càrrec seu la secció *Temes d'art*, signant amb el pseudònim de «Thelis».

Descansi en pau l'amic Castells i rebi la seva família el nostre condol.

AGENDA

Els propers dies 13 · 20 · 26 i 27 de Setembre a la Biblioteca de «La Caixa» tindrà lloc la segona part de cursos de fotografia, continuació del celebrat el pasat mes de maig. (detalls en programes a part)

Aigües Potables Municipals

Donada l'escassetat actual d'aigua, que obliga a restriccions importants i per prevenir en el possible, l'agreugement d'aquesta subministració es fa necessari per feccionar el control del mateix, pel que s'han pres les següents mesures:

1.- Serà obligatori la instal·lació de comptador a totes les subministacions, que actualment encara no el tinguin instal·lat, fins el termini del 31 d'agost del 1980.

Pels usuaris que el sigui difícil el desembós de l'import del comptador (3.000 ptes.) se'ls podrà facilitar un règim de lloguer amb un import actual de 14 ptes. per mes.

2.- A continuació del comptador hi haurà d'anar una aixeta de comprovació.

Així mateix deurà instal·lar-se al dipòsit receptor una boia per evitar el malgast d'aigua sobrant.

3.- Pel correcte funcionament de tots els comptadors, s'ha contractat un servei de conservació que vetllarà permanentment per aquest fi.

4.- Atinent la realitat actual d'aquesta subministració amb les diferències de consum existents, es creu necessari establir dues tarifes en quant al preu i que serà com segueix:

Consums fins a 600 lts. diaris a 15 ptes. m/3

Consums de mes de 600 lts. diaris a 18 ptes. m/3

Desitgem que les presents mesures ajudin a millorar aquesta important subministració i esperem la col·laboració de tots els usuaris, agraint-los-his per endavant tots els suggeriments que els puguin semblar conuenients.

Santa Coloma de Queralt, Juliol del 1980

«CIRCULAR ADREÇADA
A TOTS ELS VEÏNS»

Sta.
Coloma
de Queralt
Plaça
de
l'Església

VIDA LOCAL - VIDA LOCAL - VIDA LOCAL - VIDA LOCA

VI CONCURS DE FOTOGRAFIA DE SANTA COLOMA DE QUERALT

VEREDICTE

TEMA -B- Lliure

- 1.er Premi «EVA»
de Juan Mestres Martí - Sabadell
- 2.^{on} Premi «Familia húngara»
de José Luis Nobel Goñi - Pamplona
- 1.er Premi «BALLED»
de Joan Rebollar Segalés - Martorelles
- 4.^{art} Premi «RETRATO»
de Josep Maria Ribas i Prous - Reus
- 5.^è Premi «CAVALLADES»
de Antoni Grau - Sabadell
- 6.^è Premi «MENCHU»
de Prudenci Clavé Pons - Sant Boi

TEMA SANTA COLOMA

- 1.er Premi «N.º I»
de Magí Mallorquí - Valls
- 2.^{on} Premi «El abuelo y la nieta»
de José Martínez Rodríguez - Castelldefels
- 3.er Premi «REPETIT»
de Jaume Peña i Montes - Igualada
- 4.^{art} Premi «PILANS»
de Joan Lladó Crusellas - Sallent
- 5.^è Premi «FANTASIA»
de Joan Rebollar Segalés - Martorelles
- 6.^è Premi «OBRA RUSTICA»
José-Luis Juan - Viladecans

PREMIS LOCALS

- 1.er Premi «PERE PLAZA»
de Cristobal Sánchez Torrecillas
- 2.^{on} Premi «AL-AGUAIT»
de Pere Plaza Serra
- 3.er Premi «SINFONIA MATINAL»
de Antonio Rius
- 4.^{art} Premi «STA. COLOMA DE QUERALT»
de Roser Rius
- 5.^è Premi «PER DAMUNT DEL SEMBRAT»
de Salvador Palau
- 6.^è Premi «CAMPANAR»
de Joan Boladeras Calaf.

1.er Premi Tema Lliure «EVA»

1.er Premi Tema Santa Coloma «Nº 1»

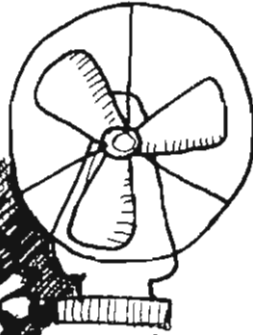
1.er Premi Local «PERE PLAZA»

L'acudit

per marcel

UUUH!

EL POETA
TOCAT DE
LA
XAVETA

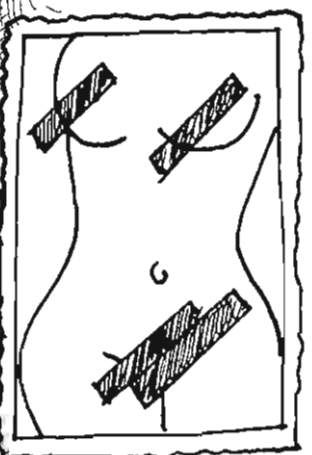

VOLTAIRE
DE VOLTAR

D'AGRICOLA
I RAMADERA

ESDEVENIMENTS

LES FOTOS
D'UN ÀLBUM

VIDA
LOCAL

QUINA
VERGONYA

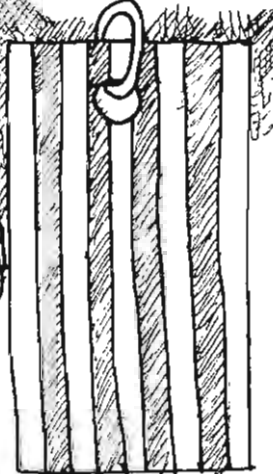
TEMPS
ENRERA

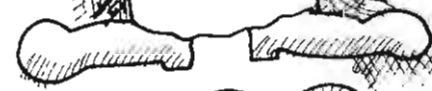
CEBA

la guixalla

la lliçó
de català

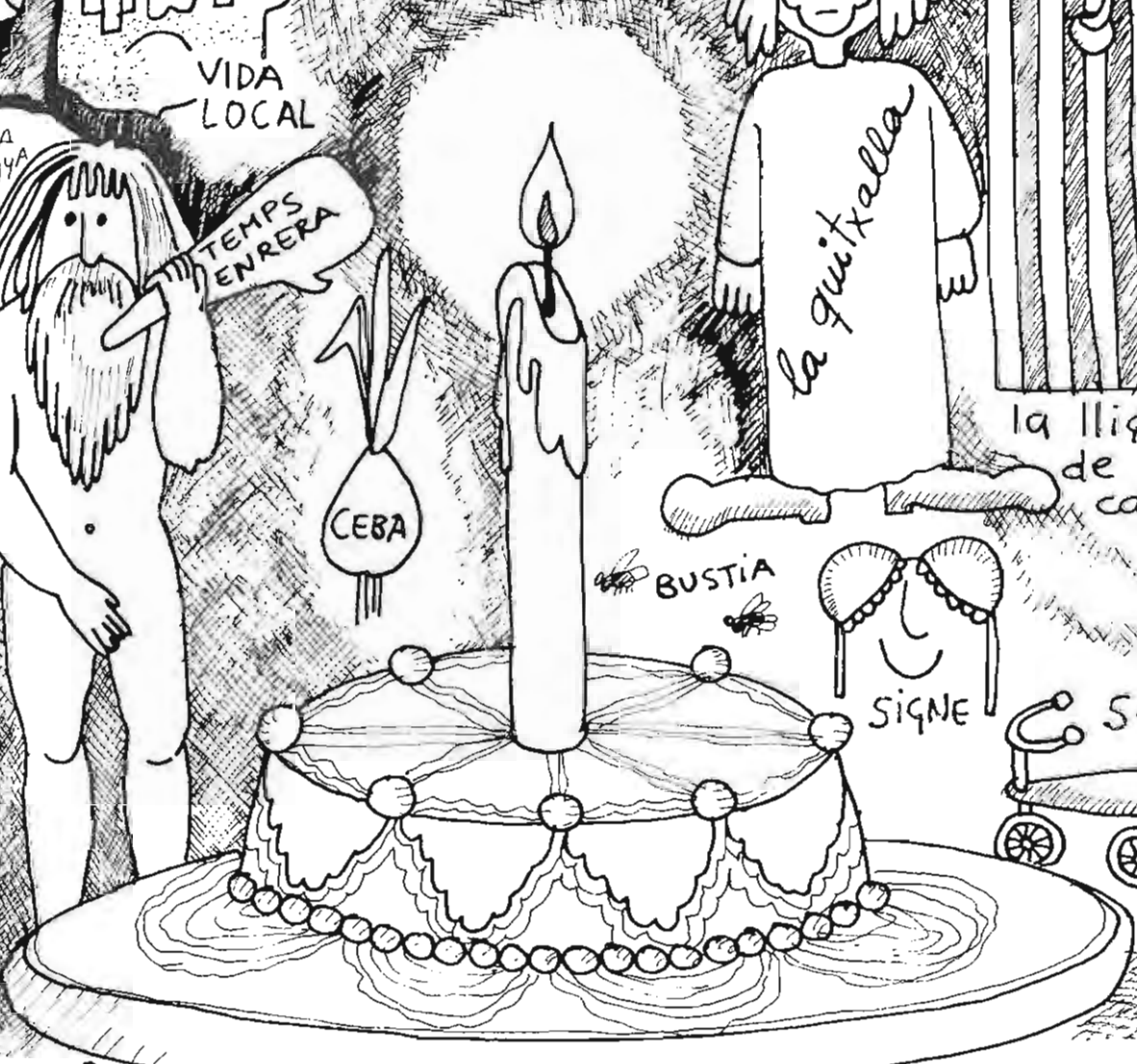

BUSTIA

SIÑNE

SPORTS

MARCEL

**JÀ HEM COMPLERT UN ANY
NO US FA GRÀCIA ?**

CARBÒNIQUES R. FARRÉ

ELS DESITJA FELIÇ FESTA MAJOR

BEGUDES I REFRESCOS DE TOTES LES MARQUES - SERVEI A DOMICILI -

C/. Verge del Pilar s/n.º Tel. 88 03 43

STA. COLOMA DE QUERALT

Snack-Bar **ROSA**

Direcció: **RAMON PURAS**

Pl. Major, 35 - Tel. 88 04 03

Santa Coloma de Queralt

*Ofereix els seus serveis de Bar i Cafeteria
sempre a la seva disposició i desitja als seus
clients i públic en general una*

Feliç Festa Major

Porta i carrer de l'església
Foto S. Palfau

PROGRAMA D'ACTES

DIJOUS, 14

A les deu de la nit: FOCS ARTIFICIALS

A dos quarts d'onze: CONCERT per l'Orfeó «Santa Coloma»

DIVENDRES, 15. Mare de Deu d'Agost

A les dotze del migdia: MISSA.

A les 5 de la tarda: PARTIT DE FUTBOL entre:
POBLE SEC D'IGUALADA-CONESA C. de F.

A les 8: BALL Amenitzat pel conjunt-orquestral
«LOS CINCO ASES BLANCOS»

DISSABTE, 16

A la tarda: FESTA INFANTIL

A dos quarts d'onze de la nit: GRAN ESPECTACLE DE VARIETAT gentilesa d'Espectacles GIB

DIUMENGE, 17

A les 11: MISSA.

A les dotze: CURSA CICLISTA. II Gran Premi de Conesa.

A les 7 de la tarda: GRAN BALL de fi de Festa, amenitzat pel conjunt EIVISSA.

«A CONESA LA VELLESA»

- Glossa amb motiu de la Festa d'Estiu -

CONESA, com tots els pobles i viles, té un renom; el que avui ens serveix de títol. L'adjectiu l'escrivim amb v; però també hi ha hagut que l'ha escrit amb «b».

«De Segura, la mesura;
de Savallà, el mig quartà
i de Conesa, la bellesab»
(«Romancer»)

Els conesins acceptem les dues versions; perquè pensem que, CONESA, bé pot sintetitzar-les.

No ens molesta el renom de «vell», referint a antigor; perquè això ens suposa entroncats, d'arrel, als començaments de la història d'aquest País: Catalunya! I, naturalment, també ens plau el qualificatiu de «bell», esteticament parlant -bonic, atractiu-: sigui per la silueta, l'arquitectura, la situació, l'entorn o el conjunt, en una paraula.

Si les troballes de fòssils d'animals, els sepulcres ibèrics, la terrissa romana i els toponims gòtics o moros, ens evocuen un boirós passat, prehistòric; la «Carta de Població» (1043), la cita del castell de CONESA, en el testament de Ramon Berenguer, I el Vell (1076), formant part de la frontera de la Marca -la més avançada, tocant els dominis moros-, els senyorius a partir de Seniofred fins al Monestir de Santes Creus (que hi tingué jurisdicció durant 550 anys), el segle passat i l'actual, fan una trama espessa de 10 segles d'història.

I, a través dels segles, pujades i baixades: la peste del 1200, assolant-ho tot i tornar a començar de nou; el nom de Vila (1260), atorgat per Jaume I; conesins a la conquesta de Múrcia (1266); al Coll de Panissars (1285). El segle XIV (d'Or), reestructuració del poblet primitiu: portal nou, muralles, plaça porxada (pel mercat setmanal), molí al riu, forn de la vila, església gòtica, campanar neoromànic, Sant Antoni (capella-hospital, fora muralla, pels temps d'epidèmies), Creus de Terme (monumentals)!

El primer fogatge (cens) conegut, del 1365, ens assigna 125 focs (famílies); només 20 menys que a Santa Coloma de Queralt. Això en plena Pesta Negra, que corcecà Torlanda i despoblà Sabella, dins el terme. Jacme de CONESA era pro-notari reial de Pere III, el Cerimoniós, al 1365. Al 1390, Joan I, ens atorga el privilegi d'un Call Jueu de 10 cases (Revalla).

I la baixada del segle XVI!

Al 1569, el fill de la Vila i Abat de Santes Creus -que arribà a Comissari General del Císter-, Fra Jeroni Contijoch, reedifica l'antic castell dels Montpaó, fent-ne la Casa Collectora-Delmera de la Baronia de muntanya del Monestir; el qual impulsà conreus i granges, plantacions de vinya pels solans i hi tingué fassines de destil·lació d'esperit de vi i fabricació d'aiguardsents i anà descolonitzant les terres, entre els jornalers, amb «sorts», «números», vinyes i boscos per llenya.

Decadència dels segles XVII i XVIII; recuperant-se cap a mitjants del XIX, amb cases als ravals, sobrepasant els 600 habitants. Però, l'aiguat de Santa Tecla (1874), el còlera (1885) -amb 55 morts- la filoxera (1890) -que matà les vinyes velles i ja no es recuperà mai més la tradició vinyatera-; nova depressió!

Ben entrat el segle actual, expansió: la carretera, les fonts, el Sindicat, equip de futbol, grup de teatre, telèfon, electricitat (1913-1925); bons parells de mules, millors conreus, adobs, maquinàries, bones collites i... la guerra civil! Avall!

Després, intents de recuperació, amb millores necessàries. Però... ben aviat, l'abandó dels pobles, atrets per l'enlluernament de les ciutats, amb promeses d'un viure millor (?); mentre les cases abandonades anaven enrunant-se, poc a poc...

I... tornem-hil D'ençà d'uns anys, nova represa: conduccions d'aigües FESTA D'ESTIU (aglutinant els conesins, retornant-los als orígens), paviments, endreçament urbà, enllumenat, cases noves, recuperació de moltes d'abandonades...! Torna a brillar l'Esperança!

Per tot això -pels renoms justificats de «vellesa» o «bellesa», com vulgueu-, els conesins que tenim fe, estem segurs que CONESA, no morirà. Farem els possibles per a donar-li llarga vida!

Josep Pijoan, de CONESA

Oberta matrícula curs 80/81

Començament: **20 de Setembre**

JUDO KERESUS

GIMNÀSIA FEMENINA

Dissabtes i diumenges 9,30 matí

JUDO INFANTIL - Dos grups de 6 a 14 anys. A les 10,40 i 11,30.

JUDO JOVENIL I SÈNIOR

Dissabtes: 8 del vespre i diumenges: 12,30 migdia.

Entrenaments lliures: Dimecres: 8 del vespre.

Quotes mensuals:

Infantil i juvenil: 600 ptes.

Adults: 800 ptes.

Durant setembre i octubre els nous inscrits entre 14 i 17 anys,
així com els incrits d'anys anteriors estaran exents de quota d'entrada.

Inscripcions: **JOSEP ESTEVE** - Professor d'Educació Física - Mestre-Entrenador Nacional de Judo.
C. Negre 2.^{on} Dan.

Plaça Major, 15 2.^{on} - Tel. 88 03 96

Gimnàs Escales Castell

SANTA COLOMA DE QUERALT

Ferreteria - Armeria - Adrogueria

SANTIAGO SOLÉ

Mercè, 14 - Telèfon 88 04 97

Sta. Coloma de Queralt

PERSONATGES

per Anna i Mercè

Foto: Robert Balcells Prat

Quan un home és capaç de dirigir, i amb exit, un grup de més de cinquanta cantaires sense cap tipus de noció musical, només pot dir-se d'ell una cosa: que és un artista.

Aquest es el cas de Mn. Magí Sabaté, director de l'Orfeó de Sta. Coloma, que amb motiu dels seus deures eclesiàstics deixa d'estar entre nosaltres. Abans, però, hem volgut saber quelcom sobre el camí recorregut per l'Orfeó.

S.- *Vostè és l'ànima de l'Orfeó. Va ésser també el promotor? Expliqui'ns com va néixer.*

Mn. Magí.- En totes les parròquies on he exercit el ministeri sacerdotal he tingut un grup de cantaires. En arribar a Sta. Coloma, recordo que el Sr. Arxiprest Mn. Anglada em digué que ací hi havia possibilitats de crear un Orfeó. Moltes persones recordaven, encara, l'Orfeó dirigit pel mestre Just. Anava passant i l'ambient no era pas favorable en aquest sentit. Era l'època dels conjunts, de la «mini música». Un grup de noies entusiasmades per les guitarres, va donar peu a crear un grup folk a base de flautes, guitarres, bandúrries, lauds, ferrets, etc... Va durar uns tres anys. El nostre objectiu era solemnitzar les diades religioses. Recordo, també, que havíem fet tres o quatre sortides. Era l'hivern de l'any 1976. Un grup de persones grans -8 o 10-em vingueren a trobar per tal de crear un orfeó a Sta. Coloma. Vàrem

donar veus un quant temps i la gent no es decidia. Si bé el nombre d'inscrits era uns quants més que els inicials, així i tot no sobrepassaven els 20. En arribar el bon temps, la cosa s'animà. El grup comptava amb uns trenta cantaires. Ja es podia fer alguna cosa. Comencem els assaigs, i, musicalment parlant, tot eren dificultats. Però amb bona voluntat i esforç per part de tots -això cal recordar-ho semblava que la cosa es podia aprofitar. Només us diré que el primer concert fet uns dies abans de Nadal l'any 1977 el vàrem preparat durant un any. Era el primer pas. Un pas important. La petita llavor havia donat el primer fruit.

S.- *Està content de la marxa de l'Orfeó?*

Mn. Magí.- Es clar que sí. Afirmar el contrari no fóra just. Actualment són 53 cantaires amb un repertori de 66 peces, algunes d'elles amb forta dificultat interpretativa i això amb tres anys escassos d'existència.

S.- *Quantes actuacions han fet?*

Mn. Magí.- Amb la d'avui -Festa Major- el número de concert ha estat el 20. Amb motiu de les festes locals, hem fet, també, algunes cantades. Podríem esmentar les següents: el dia de Pàsqua a la Plaça de l'Església en sortir de la missa major, dues vegades; a la Missa del Gall, dues vegades; a la Missa solemne de la Festa Major, dues vegades; en la festa de «l'espiga i la farigola»; en la festa de l'Homenatge a la Vellesa; amb motiu del retorn de les despulles del Cardenal Vidal i Barraquer a la Catedral de Tarragona, juntament amb 15 corals més amb un total de 500 cantaires.

S.- *A quins llocs han actuat?*

Mn. Magí.- Apart de Sta. Coloma, recordo l'actuació a Constatí, el meu poble, en homenatge al nostre Mestre Mn. Francesc Tàpies -dit de pas, l'autor de la música de l'himne eucarístic «Bons colomins». A Salomó, a la Llacuna per la Festa Major, a Verdú per Setmana Santa, a Tous per les Festes de Nadal, a Rocafort de Queralt, a Sant Martí de Sesgueioles per la Festa Major, a Riudecols, -el poble del sr. rector-, a Sarreal, a Conesa i a la Vila de Tàrraga. En tots aquests llocs l'Orfeó ha cantat un variat programa de cançons clàssiques i populars essent sempre digne la seva interpretació i ben acollida per el nombrós públic assistent.

S.- *Ha estat difícil, dirigir a tot una colla de gent que no tenia cap noció musical?*

Mn. Magí.- En grups musicals populars hom ja sap d'entrada que s'ha de trobar amb dificultats. Qui no pensa així més li val no començar. Però aquestes dificultats es veuen superades per esforç, il·lusió i bona voluntat per part dels cantaires. En aquest sentit, el que fou fort obstacle al principi, no ho ha estat de bon tros després. Us he de dir que més d'un cop hem après una peça amb un sol assaig. Cal reconèixer -i això en favor dels cantaires- que s'ha notat un gros progrés qualitatiu en els últims concerts.

S.- *Quin record s'emportarà de Sta. Coloma i en concret de l'Orfeó?*

Mn. Magí.- Sincerament, bo. Sta. Coloma és una Vila laboriosa i inquieta. Pareu-vos un moment, si us plau, i feu una llista de les múltiples activitats que s'hi porten a terme. Quedareu parats. Certament això honra a la Vila. I de l'Orfeó, què us diré? Ja sabeu que la música m'agrada. Tothom té les seves aficions, i la música es la meua. Doncs bé: l'Orfeó m'ha donat l'oportunitat de poder fruit amb profunditat d'allò que contitueix una bona part de la meua vida. A l'Orfeó he d'agrair-li l'obsequi de tants moments intensament viscuts de pau i goig interiors. Això, certament, no es compra amb diners. Voldria fer un prec als amics cantaires: sigueu constants i dòcils amb al nou mestre Enric Codinachs. Ell té preparació musical i dots humanes adients per a continuar la vida de l'Orfeó.

S.- *Essent com és vostè un gran músic, com és que no s'ha decidit mai a compondre?*

Mn. Magí.- Això de gran músic res de res. Simplement un enamorat de la música. La música l'han d'escriure els que en saben, i prou que n'hi ha. Jo no tinc estudis superiors de música i desconec les regles tècniques de la composició. La meua formació musical és la que es donava als nostres temps al seminari. La gran afició ha fet, però, que hi hagi dedicat temps i esforç; i per aquest motiu pugui tenir uns certs coneixements tècnics de direcció coral. I ben poca cosa més.

S.- *Voldria dir des d'aquí alguna cosa a tots els colomins?*

Mn. Magí.- Sí. A tots, sense distinció, moltes gràcies per la vostra bona acollida. A reveure.

S.- *Gràcies a vostè, Mn. Magí.*

Mn. Magí.- S'en va i l'Orfeó, com la majoria de les coses, sobreviurà als seus fundadors. Però llur record i agraïment perdurarà.

*Sempre a l'atenció dels seus clients
i públic en general.*

TRANSPORTS GERMANS CANELA

SERVEI REGULAR ENTRE
SANTA COLOMA DE QUERALT - BARCELONA - TARREGA
I VICEVERSA

Santa Coloma de Queralt
Ctra. Montblanc, 36 - Tl. 88 01 81
Carrer Major, 37
Telèf. 88 03 91

Barcelona
Napols, 82-92
Tels. 225 60 66 - 225 60 28

A la seva llar no hi pot faltar

Cervesa Damm

Tri Naranjus

Llet Sali

Distribuidors Oficials: GERMANS CANELA

Feliç Festa Major

LA COMARCA

Donar a conèixer el cognom de Carivenys.

Tantmateix és ben cert que poc esperava que l'escrit publicat amb el subtítol «La Comarca» d'aquesta revista del propassat març, promogués una reacció tan ràpida i decidida en una carta del Sr. Francesc Calzada, dirigida i publicada en la secció «Bústia» del n.º 10 de la Segarra.

D'acord amb el seu contingut, em causa satisfacció veure que és una qüestió que a altres també interessa i preocupa i fa que tot el temps esmerçat en la molt pacient i entretinguda recerca de dades històriques en l'arxiu parroquial, no ha estat en va.

Aquest tema fins ara oblidat, comença a interessar i té vida, fa que ja és motiu de conversació, que se'n parla i que algunes cartes són escrites i rebudes posant «La Poble de Carivenys».

Ara considero és arribat el moment de demostrar amb documents que s'adjunten i pertanyen als anys 976, fins l'any 1854 que són fidel testimoni de baptismes, noces i defuncions que en el curs de cents d'anys han succeït en el raval de «La Poble» i que en tots ells sempre hi consta el nom de «La Poble de Carivenys».

És a meitat del segle passat que queda suprimida la denominació de Carivenys.

Per què?

En aquest temps transcorregut, què ho va provocar?

Oficialment es van donar ordres que ho justifiquin?

Actualment es mira de posar en carrers, tant als pobles com a les ciutats, noms segons la denominació antiga. Per què no es fa en La Poble de Carivenys?

Crec tenia raó el Sr. Calzada que d'entre tantes germanes la nostra Poble sembla orfe... sense el cognom corresponent.

Amb tot això no soc jo qui puc dir-hi l'última paraula, però estic convençut qu'es pot ben usar el nom de La Poble de Carivenys sempre que no es comprovi el contrari.

En vistes de tot l'escrit, caldria retornar-li el nom que li pertoca, al mateix temps que enriqueirem el lèxic de la geografia de la nostra terra.

Els documents que acrediten aquesta denominació són els següents: (Respectant el seu escrit segons consta).

Segons consta en la història de Sta. Coloma de Queralt de Mn. Joan Segura i Valls en el capítol VIII i en un apartat de dit capítol diu el següent:

«Hem donat ja el text del documents pel qual Udolar o Guitart passà a ésser senyor del Castell de Queralt, i la seva baronia, per compra que

d'ells féu a Borrell i Leogarda l'any 976. De l'estudi d'aquest document resulta:

«1. Que el territori venut pel comte Borrell a Guitart i que formava la primitiva baronia, comprenia el Castell de Queralt i les poblacions de Sta. Coloma, Bellprat, Aguiló, Les Roques, Poble de Carivenys, Almenara, Sta. Fe i Montfred, Montargull, Raurich, Figuerola, i Sant Gallard; tots els quals pobles estan reclosos dintre els límits assenyalats en l'escriptura de venda.»

«2. Que tots aquests pobles es trobaven sota el domini dels àrabs per l'època de Guifré el Pilós, el qual els reconquerí i els afegí a llurs estats.»

En el llibre de Baptismes i Òbits de l'any 1518-1533 és anomenat el lloc de La Poble de Carivenys.

Llibre de Baptismes 1584-1629 Tom: 2 Foli: 47

«Batejada Bàrbera filla legítima de Pauli... i Segismundi... agricultor de La Poble de Carivenys.»

Llibre de Baptismes 1789-1852 Tom: 8

«Dia 29 de setembre 1789 Rector Ramón Viñales pre. Rector de Sta. Maria de Aguiló Bisbat de Vich en les fonts Baptismals he batejat segons ritu de N.M. Iglesia Emilia, Josepha, Fran.^a filla legítima i natural de Jacinto... pagès i de Mariangela conjuges de La Poble de Carivenys.»

Llibre de casaments 1629-1852 Tom: 3 Folis: 102-103

«Dia 19 de gener de 1640 matrimoni celebrat a l'Església de Sant Joan de La Poble de Carivenys.»

«Madrona... natural de La Poble de Carivenys amb Magi... el matrimoni es celebrà el 7 de desembre de 1659 a l'Església de Sant Joan de La Poble de Carivenys.»

Llibre de casaments 1668-1802 Foli: 34

«1703- Miquel... natural de la Poble de Carivenys amb Maria... de Les Roques.»

Òbits 1668-1794 Tom:4 Pag: 311

«El dia vint-i-un de agost de 1766, en lo fossar de la parroquial iglesia de Sta. Maria de Aguiló Bisbat de vich se ha donat sepultura eclesiàstica al cadaver de Jaume de edat un any i sis mesos nou dies fill legítim i natural de Magi... pagès i Mariangela... conjuges de La Poble de Carivenys.»

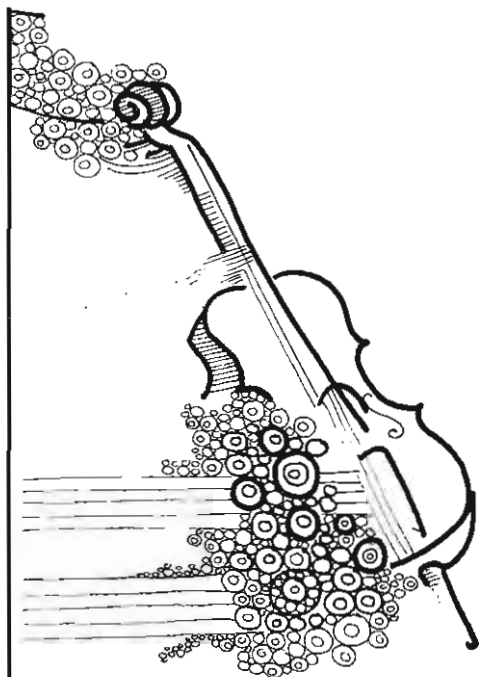
Any 1848 Foli: 93

«Dia nou de janer 1848 en lo fossar Parrl. De Iglesia de Aguiló Bisbat de Vich es donà sepultura al cadaver de Maria... viuda de Magi... pagès de la Poble de Carivenys»

Tal com es ressenya en dita carta, la Gran Enciclopèdia Catalana en els volums 4 i 11 pàgina 707 també en dona constància.

Totes aquestes dades, entre moltes d'altres, són les que acrediten l'origen de Carivenys.

Pelegrí Segura

A PAU CASALS

*On és aquell que tothom recorda?
Aquell que escrivia a frec de pell
l'esgarrifança de les sirenes?*

*On és aquella cova de melodies,
aquell panell de llibertat
que de Nord fins a Sud
s'abraçava al vent,
i d'Orient fins a Ponent
es vestia amb la mar
de salabor i or lluent?*

*On ha anat aquell músic mític,
que el poble porta la túnica
de dol llarga
amb llàgrimes brodada?*

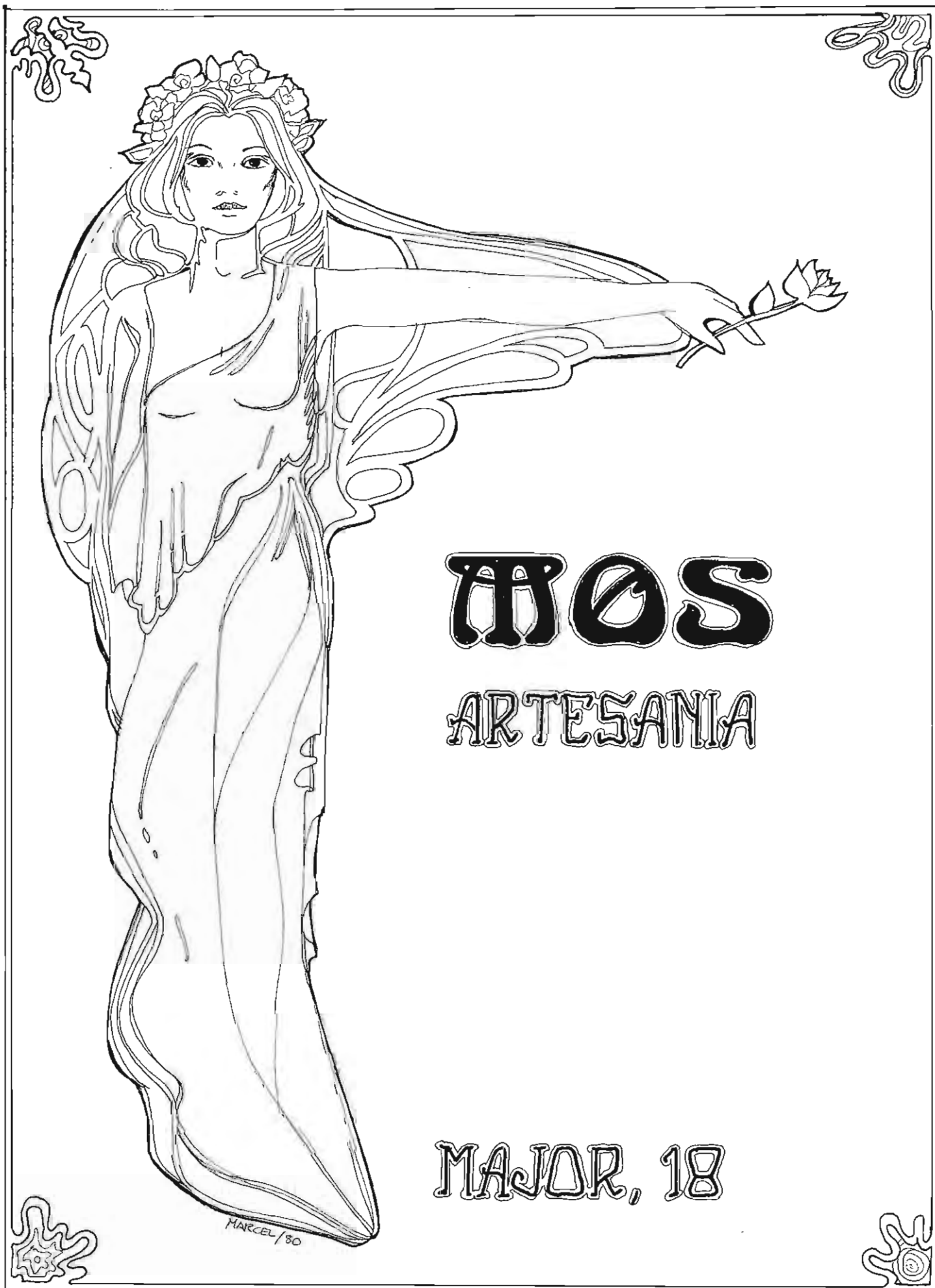
*On és aquell home místic,
que aixecava d'amor les blanques muntanyes,
i enfonsava d'amor els deserts selvatges,
amb la seva espasa?*

*On és aquell àngel,
que lodi d'uns miserables,
va exiliar?*

*On és que escriuen el seu
nom en marbre...*

On és?

Francesc d'A. VALLS

MOS
ARTESANIA

MAJOR, 18

MARCEL / 80

Autor: Joan Rebol·lar Segalés
de Martorells

ENLLAÇ DE FESTA MAJOR

Un bon xicot parent meu m'ha convidat a Festa Major i jo he acceptat. No es pot deixar escapar una «gorra». Bé, no és això. El cert és que m'agrada venir a aquest poble tan bonic, de tanta història. De passada, el meu parent m'ha ensenyat la casa nova. Bé, home, molt bé. Una bona casa.

El matí del diumenge de Festa Major és com una mica perdut, al menys fins a l'hora que fan les sardanes a la plaça. Llavors, t'asseus en un bar i demanes.

Veus cares conegudes que et saluden amicalment. «Ola, noi! Carat, com et conserves!» «I tu, fotre? Si sembles dels quinze.» «Sí, però multiplicats.» «Deixa't d'operacions aritmètiques, home, que no s'és vell si un no s'ho pensa.» «També tens raó. Sempre has estat un filòsof, tu.» «Sí, i com a tal, no arrossego ni una pela. Això sí, tinc cinc fills... Ah, i la dona.»

M'ha ensenyat, doncs, la casa, aquest matí del diumenge mig perdut. I voltant, voltant, hem arribat a la llibreria. Una estupenda llibreria que ocupa un quart de les quatre parets de la saleta. De poc que caic de cul: en un cert lloc estratègic molt ben calculat, una tira tota estètica resa aquesta llegenda: «El menys curiós que té l'acte d'obrir un llibre, és llegir-lo.» No sé ben bé què vol dir, però m'agrada, de veres, la frase m'agrada. És una frase rodona, contundent, que impulsa a la reflexió, tant pel que fa per acabar-la d'entendre i copsar-ne el sentit, com perquè m'admiren els gustos descoberts del meu parent, al qual tenia en el concepte de bon xicot però res més. Les interioritats dels homes -les de l'esperit, vull dir-, són un misteri.

La saleta és perfecte. D'un bon gust sospitós d'altres entrevinences. La casa és bella. Una mica com totes, però comprenc la joia del meu parent i les ganes de lluir-la.

El què encara no entenc... No sé. No ho veig clar. Tots aquells llibres... Els ulls innocents del parent s'esbatanen a un món més simple; creu en la bondat de l'home. Creu en el retrobament dels amics, cosa que vol dir que creu en l'amis-

tat. Creu en les festes familiars i entranyables. Creu en els Reis. Creu en la Festa Major, amb la casa plena de gent i de xivarri. Però en els llibres... No sé, allò dels llibres... m'escama.

Ens arriben del carrer remors noves que no són les de bon matí. La festa comença animar-se. Per davant de les finestres s'escorren voleiadisses de faldilles vaporoses de les noies. Els assaigs del clarinet omplen els carrers de premonicions alegres. Tot té una il·lusió de joventut, una tendresa escorredissa, com si fos una serpentina de paper entortolligant les persones en un mateix llaç.

Quan anem a traspassar la porta del carrer per integrar-nos a la festa, que és la missió del moment, em vé de sobte una commoció cerebral, com si m'haguessin encès dins el cervell una bombeta grossa, de molta escalfor de wats. I retrocedeixo. Dic que m'he deixat el mocador. Però no me l'he deixat. Sigil·losament, com si anés a cometre un robatori, m'arribo a la llibreria i estiro un volum... La bombeta m'il·lumina de ple... Són capses de cartró amb les tapes enquadernades figurant un llibre, comprades a metres lineals.

L'absurd em copsa.

Bè, i què?

El meu parent continua essent un bon xicot. Al carrer, la Festa brilla amb llum pròpia, com un lingot d'or incandescent. Tot està en el seu lloc. En el seu punt. Només la frase... la frase com un borinot d'ales vibràtils llisca fent pampallugues, enterbolint el meu enteniment. O jo sóc un obtús, o... «El menys curiós que té l'acte d'obrir un llibre, és llegir-lo.»

A la plaça, ara de debò, han engegat les sardanes. Ja se'ns ha abocat la Festa Major, la dels bons plats, la gatzara i les sortides, la son i les reflexions, l'aigua fresca i el xampany sortit de nevera.

Tot el demés són romanços.

Maria

GEHL®

**mix-all
100**

Sant Vicenç, 58 - Tel. 88 01 23
88 04 97

Sta. Coloma de Queralt

AGROROSS
maquinària agrícola

FESTA MAJOR 1980

DIES 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20 D'AGOST

PROGRAMA D'ACTES

PUBILLA 1980-81

Srta. ROSA BALCELLS

Autor: Antoni Grau
de Sabadell

ACTES RELIGIOSOS

DISSABTE, DIA 16

A les 21 hores.

Missa del Diumenge amb ofrena.

DIUMENGE, DIA 17

A les 8 hores.

Missa.

A les 10 hores.

Missa.

Fent-se en totes elles l'OFRENA DEL POBLE

A les 11,30 hores.

«Solemne PREGÀRIA EUCARÍSTICA». Ofrena de diverses Entitats Locals. Presidirán les Magnífiques Autoritats i Comissió de Festes.

A les 18 hores.

Paralitúrgica Eucarística, amb Exposició Solemne de S.D.M.

DILLUNS, DIA 18

Dedicat als Copatrons de la Parròquia, Sant Magí i Saní Roc.

A les 9 hores.

Missa.

A les 11,30 hores.

Solemne Concelebració.

DIMARTS, DIA 19

A les 9 hores.

Missa.

A les 11,30 hores.

Missa

DIMECRES, DIA 20

A les 9 hores.

Missa.

A les 11,30 hores.

Missa en sufragi dels difunts de la Parròquia.

EXPOSICIONS D'ART

PINTURA

JOAN FERRER VALLBONA a la sala d'exposicions de la Cooperativa Agropecuària i Caixa Rural situada al carrer Marxants.

FOTOGRAFIA

A la sala d'exposicions local (Pati del Castell) de les fotografies presentades a Concurs.

VARIS

A la biblioteca de «la Caixa» mostra de diferents artistes locals.

HORARI EL DE COSTUM

CALENDARI D'ACTES

DIJOUS, DIA 14 d'Agost

A les 18,30.

Obertura de les Exposicions.

A les 23 de la nit.

Al local de l'Estrella Pregò de Festes a càrrec d'En JOAN MULLERAT BALMANYA, Secretari del Patronat del Reial Monestir de Santa Maria de Poblet.

Proclamació de la Pubilla i Majorales de la Vila.

Per finalitzar l'acte actuarà «L'ESBART SANT CUGAT» de Sant Cugat del Vallès.

Nit.

Partit de Bàsquet a la Piscina Municipal

DIVENDRES, DIA 15 d'Agost

A les 9.

BATUDA A L'ERA. Sortida de davant de la Cooperativa iniciant amb una carretada de garbes un tomb pels Ravals de la Vila, fins a l'era, i poder iniciar així la clàssica batuda a potes.

La batuda es farà a «Les Eres» (Damunt de La Piscina Municipal).

Tothom hi és convidat, i la quitxalla fruitirà amb un tomb sobre el trill.

Matí

MOTOCROSS al circuit «LA BUSCALLONA». Competició entre les figures locals de l'especialitat disputant-se valuosos trofeus. L'organització anirà a cura del «MOTO-CLUB GAIA».

Tarda

Partit de Bàsquet, a la piscina Municipal

A les 22 hores.

L'Esbart de la Vila, projecció de les pel·lícules

PATRULLERO 777

CATALANS UNIVERSALS

DISSABTE, DIA 16

Tarda.

Partit de Bàsquet, a la piscina Municipal

A les 16 hores.

Al pati del Col·legi **COR DE ROURE.** Exhibició d'Aeromodelisme amb avions controlats per Radio Control, circular i planejadors a càrrec del club Aeromodelístic Igualadí.

A les 18 hores

GRAN CERCAVILA PEL GRUP «TARONJADA NATURAL» amb gegants, caps grossos, xanques, personatges i músics pels carrers i plaçes de la vila.

A les 18 hores

Al Local de l'Estrella sessió de Cinema.

SUPERMAN

A les 22,30 hores

Sessió de Cinema a l'Estrella

COMA

AEROPUERTO - 80

a l'Esplai de la Vila

GRAND PRIX A LES MUNTANYES DELS INVENTS

(en català).

MUERTE EN EL NILO

A les 20 hores, a la Plaça Major

Audició de Sardanes a càrrec de la

Cobla **COMPTAL**, de Balaguer.

DIUMENGE DIA 17

A les 9 hores.

Diana Florejada a la Plaça Major i Cercavila a càrrec de la Banda de Cornetes i Tambors, del Centre Cultural de Vilanova del Camí.

A les 10 hores.

Gran tirada general al plat. (15 Plats en una sola sèrie).

A les 11 hores.

Concentració a la Casa de la Vila d'Autoritats, Comissió de Festes, Pubilla i Majorales. Representacions i Entitats, amb l'Ofrena corresponent per assistir al solemne Ofici.

A les 12 hores

Concurs de Sardanes per a Colles lliures a càrrec de la Cobla **MONTGRINS.**

A les 17,30 hores

A l'Estadi municipal Partit de Fútbol

C. de F. Mediona (2.ª Regional)

P.B.G. Sta. Coloma

A les 18,30 hores

Al local de l'Estrella representació del vodevil

«La Julieta ha relliscat», a càrrec de la companyia de comèdia JOAN SEGUÍ, amb l'actriu Josefina Güell.

A les 19 hores

Al local del Casal XX.º Concert de Cant Coral a càrrec de «L'Orfeó Santa Coloma»

PROGRAMA

I

Jesús joia meva	J. S. Bach
Cants i rialles	Robert L. Pearsall
Rosa de bardissa	Werner
Popule Meus	T. Ll. de Victòria
Muntanyes del Canigó	Nadal Puig
Sóc Jo, Senyor	Josly
Cànon de la Pau	Francis Terral
Jesús és mon fidel Pastor	J.S. Bach
El Cant del Poble	Clavé - Vives

II

L'Emigrant	A. Vives
Ave Maria	T. Ll. de Victòria
El Rossinyol	Perez Moya
Vell Pelegrí	R. F. Inera
Vos sou, senyor, ma fortalesa	J. S. Bach
Els remers del Volga	S. Yaroff
Amor que tens ma vida	Anonim Segle XVI
El Caçador i la pastoreta	A. Boley
Sota de l'om	E. Morera
L'Empordà	E. Morera

DIRECCIÓ: Mn. Magí Sabaté
En. Enrich Codinachs

A les 22 hores

A la Piscina Municipal Partit de bàsquet.

A les 23 hores

A l'Estrella, representació de Josefina Güell per la Companyia JOAN SEGÜÍ del vodevil «La Julieta ha relliscat».

A les 23,30

Projecció a l'Esplai de la Vila de les pel·lícules
MUERTE EN EL NILO
CATALANS UNIVERSALS

23,30

Al local del Casal, ball a càrrec de la
Cobla Orquestra «ELS MONTGRINS»

DILLUNS DIA 18

A les 10 hores

Gran Tirada local al Plat (15 Plats en una sola sèrie)
organitzat per la societat de Caçadors «La Segarra».

A les 13 hores

Ballada de Sardanes a la Plaça Major, per la
Cobla MIRAMAR.

A les 17,30 hores

A l'Estadi Municipal Partit de Fútbol.
C. DE F. LA LLACUNA
P.B.G. STA. COLOMA

A les 18 hores

Al local l'Estrella sessió de cinema.
SUPERMAN

Al local del RAVAL CINEMA projecció dels films
PETER PAN
GRAND PRIX A LA MUNTANYA DELS INVENTS (en català)

A les 20 hores

A la Plaça Major, audició de Sardanes per la
Cobla MIRAMAR.

A les 22,30 hores

Al local del l'Esbart de la Vila projecció de
MUERTE EN EL NILO
CATALANS UNIVERSALS

A les 23 hores

A l'Estrella projecció de les pel·lícules
AEROPUERTO 80
COMA

Al Casal ball amb l'orquestra MIRAMAR

DIMARTS, DIA 19

Mati.

GRAN TRIAL LOCAL, Competició entre les figures locals
de l'especialitat disputant-se valuosos trofeus.

A les 10 hores.

Dedicat especialment als infants i joventut, l'Esbart de la
Vila ha organitzat **UN CONCURS INFANTIL DE DIBUIX**
amb bons premis.

A les 13 hores.

Ballada de Sardanes a la Plaça Major a càrrec de
la Cobla Orquestra CARAVANA

A les 17,30 hores.

A l'Estadi Municipal, Partit de Fútbol. Competició Jovenil
P.B.G. DE STA. COLOMA
un equip de la comarca d'Igualada.

A les 18 hores.

A l'Estrella projecció de la pel·lícula.
SUPERMAN

A les 18 hores.

A la plaça amb el suport de l'Il·lustríssim Ajuntament l'Es-
bart de la Vila ha organitzat un **FESTIVAL INFANTIL PEL**
GRUP «L'ARC EN EL CEL». Cançons de participació, títel-
les, contes populars, endevinalles, jocs, danses amb partici-
pació de tothom.

A les 20 hores.

Audició de Sardanes a la Plaça Major per
l'Orquestra CARAVANA.

A les 23 hores.

Formidable CASTELL DE FOCS a l'Estadi Municipal.
A continuació, al Casal, gran Gala de fi de Festa amb
l'Orquestra CARAVANA.

A l'Estrella projecció de les pel·lícules
LA MUJER DEL CURA
COMA

A l'Esbart de la Vila
PATRULLERO 777
CATALANS UNIVERSALS

DIMECRES, DIA 20

A les 17 hores.

A l'Esplai de la Vila, projecció de les pel·lícules
PETER PAN
GRAND PRIX A LA MUNTANYA DELS INVENTS
(en català)
PATRULLERO 777

A les 17,30 hores.

A l'Estrella projecció de les pel·lícules
LA MUJER DEL CURA
AEROPUERTO 80

A les 22,30 hores.

A l'Estrella projecció de la pel·lícula
SUPERMAN

NOTES D'INTERÈS

- El Camp de Tir està situat aproximadament a 1/2 quilòme-
tre en direcció a Montblanc, al marge esquerre de la ca-
rretera.

Autor: Josep Martínez
de Castelldefels

John Deere

La gama més àmplia de potències (de 48 fins a 275 C.V.)
Un model per cada feina
Tractors standards, articulats, fruiters, vinyers ...
De tracció devantera, mecànica, hidrostàtica i multicrops.
Demaneu informació sense compromís.

DISTRIBUÏDOR LAND ROVER PER STA. COLOMA I COMARCA

SERVEI OFICIAL

TALLER DE REPARACIONS

VALLES

C/. Itàlia, 38 (Carretera de La Llacuna)

Tel. 88 04 59 SANTA COLOMA DE QUERALT

LA MOSCA I L'ARANYA

A la modesta casa que ocupava aleshores la meua família -un casalot poc acollidor de finals del s. XVIII-no hi havia, naturalment, serveis sanitaris. Només un pou mort, a planta baixa, molt incòmode -i que a nosaltres, petits, ens feia bardsa-, al costat del llenyer. Per això el meu pare va decidir un bon dia construir a l'eixida, on era més avinent, dues habitacions: una per el WC i una altra per a un safareig i -oh, escàndol!-una dutxa.

No sé ben bé per quina raó tant a l'una com a l'altra hi aparegueren aviat unes aranyes que s'instal·laren còmodament a les escletxes, als bastiments de les portes i a les clivelles que havien quedat de l'obra. Eren unes aranyes menudes, negres, cama-curtes, que feien una tela espessa com el vellut.

Les mosques, en canvi, ja hi eren. Hi havien estat sempre i penso que encara hi són. Eren gairebé «de la família», com a totes les cases del poble, en un poble de pagès.

I com que l'eixida, al sol, era un dels nostres llocs predilectes per a jugar, aviat fôrem testimonis de la guerra eterna que diàriament duïen a terme les aranyes contra les mosques. Sovint aquestes queïen a la teranyina de manera ben casual. Nosaltres les vèiem bellugar-se, debatre's, exasperar-se denodadament contra aquella xarxa implacable que les mantenia presoneres. Tot era debades: com més es bellugaven i maldaven per alliberar-se, més quedaven enganxades en la sàvia tela teixida per l'aranya. Aquesta, impassible, mirava des del seu cau els esforços inútils que feia l'animaló per a recuperar la llibertat. Impassible, però atenta a la vegada, amb la seguretat de qui té la batalla guanyada per endavant i només li cal esperar. Perquè el pobre insecte, presoner de la voracitat del seu enemic, acabaria per

exhaurir les seves forces i enganxar encara més les seves ales a la trampa mortal. Quan les seves batzegades es convertien només en un tremoli de derrota, quan ja no hi havia perill, la negra aranya sortia lentament i s'emportava la mosca presonera al seu cau per a devorar-la allí tranquil·lament, sense testimonis de la seva crueltat.

Nosaltres, al principi, ens ho miràvem amb curiositat, com una llei de la naturalesa que des que el món era món havia estat així i així seguiria sempre. Però aviat vàrem descobrir que la sort d'ambdós animalons no depenia només de les lleis irreversibles de la naturalesa, sinó que podíem passar d'espectadors imparcials a jutges i àrbitres de la vida i de la mort. Sovint, doncs, caçàvem mosques amb les mans -hi teníem una perícia i un encert que més tard ja hauríem volgut per a altres afers- i les precipitàvem inexorablement a una mort certa a les teles mortals de l'aranya. D'altres, esperàvem amb tanta paciència com la mateixa aranya que l'animaló presoner exhaurís les seves forces. I quan l'aranya sortia golludament del cau per a possessionar-se de la seva presa, el nostre dicteri d'amos i senyors ens feia posar fi a una guerra en la qual sempre havia guanyat el més fort. N'hi havia prou amb què amb un bastonet esbotzèssim la teranyina per a què la seva autora hagués de córrer al seu cau en busca de refugi. Alguns cops li ho permetíem. Així salvàvem l'innocent, no pas per cap afany de justícia, ja que no castigant el més fort el joc podria perllongar-se. Però sovint també no sols destruïem la labor macabra de l'amiga de la mort, sinó que la destruïem a ella mateixa, actuant com a petits déus justiciers que feien pagar amb la mort a aquells que de la mort vivien.

J. Carrera

IMPREMTA MIQUEL

Plaça Major, 10

Telf. 88 00 16

Sta. Coloma de Queralt

FABRICA
DE CINTES

Josep Pomés Noguera

Nostra Sra. de la Mercè, 25 · Tel. 88 04 25
SANTA COLOMA DE QUERALT

REPARACIÓ I VENDA D'AUTOMÒBILS
I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA
ACCESSORIS I RECANVIS

PIJUAN, COCA I NOGUÉS S.L.

Sant Vicenç, 2

Tel. 88 03 56

88 00 85

STA. COLOMA DE QUERALT

AGENCIA DE VIATGES
ABELUX, S.A.

Informació a Sta. Coloma:

BAR L'ESTRELLA - GERMANS GASSÓ
Tel. 88 04 02

Plantes i Flors Jardineria

Josep M.ª Aribau

Plaça de l'Església, 18
Telèfon 88 02 43
Santa Coloma de Gueraut

**COMPRA - VENDA - CANVI
COTXES - FURGONETES - MOTOS**

NOUS I USATS

C/. Girona, 3 i 5 - Tel. 8035263 - IGUALADA
C/. Pont, 26 - Tel. 8034622 - STA. MARGARIDA DE MONTBUY.

**SERVEI DE REPARACIONS
GARANTIES I VENDES A: SANTA COLOMA DE QUERALT**

TALLER DOMINGO

Carretera d'Igualada, s/n.º

Tel. 88 01 74

NOTES CURIOSSES DE L'HISTÒRIA DE LA VILA

Curiosíssim el capítol XIII de la «Història» de Sta. Coloma que es refereix als àrabs residents a la vila, els quals, juntament amb els jueus, constituïen un important nucli de la població urbana resident. Mn. Segura consigna alguns documents que informen d'una forma clara i precisa sobre l'ambient costumista del temps.

«Bernat de Conesa, et venc a tu, Bernat de Baltà, prevere, un serrai meu, anomenat Abdalà, bo, sa, sencer, pel preu de 250 sous. Declaro i prometo que no ha estat robat ni és endimoniat, ni sostret furtivament de cap noble que no sigui enemic». Any 1285:

Els qualificatius «bo, sa, sencer», inspiren tota mena de reflexions sobre la forma d'ésser tractats els qui tenien la desgràcia d'haver nascut dintre d'una raça proscrita.

«Pere de Queralt, militar, et venc a tu, Romeu de la Goda, un serrai negre anomenat Galifa, pel preu de 220 sous, i afirmo que no ha estat robat». Any 1285.

No podem menys que suposar que el robatori d'esclaus era cosa correntíssima.

Un altre declara: «Jo, A. Figuera de Sta. Coloma, i la meva esposa Ermessendis, et confessem a tu, Cebú, serrai nostre, que ens has lliurat per la teva redempció, 185 sous que hem cobrat, i hem rebut de tu; i per això et declarem lliure a tu i les teves coses, de manera que te'n puguis anar a fer allò que vulguis, que no sigui mal.»

Per aquesta pobra gent que amb tant de treball podien comprar el dret de fer «allò que vulguis», aquest document era important com la pròpia vida.

Un altre informa que «Pere Amat i la seva esposa Gràcia, de Sta. Coloma, us deuen a vós, Xait, serrai de G. de Sta. Coloma, 37 sous barcelonessos i mig, pagaders per Sta. Maria d'agost.»

No deixen d'inspirar reflexions els camins retorts que segueix la història en quant a situacions tan anacròniques com aquesta, i altres que n'hi ha, que permeten que un esclau o

servent sigui qui presti diners a un habitant natural de la vila. D'aquest tipus de documents n'hi ha alguns ben curiosos.

Així mateix crida l'atenció el sou que rebia una criada mora, com «Dúlcia», per exemple, al servei del jueu Astruch, de Cervera: «Una túnica de panyo de Lleida, una camisia i una cota d'estopa, una cana de lenç, saveram i calçat i 10 sous».

L'any 1283, el sou d'una altra serventa consistia en «tres quarteres d'ordi, una camisa, una savera i un briau de fustany blau».

Ens imaginem Mn. Segura apassionat per la descoberta d'aquests documents. A mesura que els seus ulls d'investigador àvid i gelós anaven arrodonint amb més i més detalls la història passada de la seva estimada vila, el seu esperit tranquil, profundament humil i generós, anava posant més i més arrels en aquestes fosques pedres entre les quals va créixer, que li proporcionaven goigs espirituals solsament anàlegs als aconseguits amb el contacte d'altres esperits selectes.

Mn. Segura, no es cansà mai d'investigar. La mort el sorprengué encaparrat en l'ampliació d'una nova història de Sta. Coloma que pogués competir en importància amb la ja publicada d'Igualada, una de les seves obres més acabades, reeditada avui i esgotada ràpidament

Per això pensem que Mn. Segura ha deixat darrera seu dos camins oberts importantíssims: la documentació desenterrada, classificada i consignada en nombroses publicacions, i la porta de l'esperit oberta als seus successors, als quals ha marcat la pauta d'investigacions i recerques futures. Avui disposem per aquesta tasca d'una amplitud de mitjans dels quals ell, en el seu temps, no va poder disfrutar. Cosa que dona encara més mèrit a la seva tasca.

CEBA

TALLER DE XAPISTERIA I PINTURA

ANGEL NICOLAS

ELS DESITJA UNA BONA FESTA MAJOR

C/ Diputació s/n Tel. 88 04 46

Sta. Coloma de Queralt

TERRA NOSTRA

La nostra Segarra és un paratge gairebé sempre xop de melangia. Predomina en les seves terres aquell to característic de les comarques infecundes, ingrates i manques de llocs gais, encisers, de verds gemats, de rieres amb frondoses ribes, cellada que hi refila primorosament. La seva terra aspra, la seva vegetació decadent, el seu subsòl desigual, pedregós, ha de deixar, forçosament, una sensació depriment, una impressió de cosa frustrada en qui la visita per primer cop i no hi té cap vincle sentimental. I amb tot, jo sé de molt gent que hi acut amb goig, i que quan hi ha passat uns dies, unes setmanes, s'hi troba tan a pler, que no capeix d'ella cap comentari desfavorable, sobretot els darrers anys, que, innegablement, ha cobrat una admirable metamòrfosi en tot el seu urbanisme (principalment Santa Coloma) i ha desvirtuat tota la negra fama que tenia de racó abandonat.

Per exemple, en parlar-ne amb un distingit foraster amic que hi va sovint i que hi sojorna embadalit, ell va dir-me:

-¿Un racó abandonat? Quina sort que ho sigui! i perdoneu, amic, el meu egoïsme. Mireu; si hi vingués massa gent de fora, li trencaria l'encís que ara té, tal com un roc contra un vidre. No, amic; no vulgueu omplena inconscientment aquests bells (bells, digueu el que digueu) paratges, de tot allò que tanta nosa ens fa a ciutat: cotxes i camions, ferum de gasolina, gent i més gent, rates i clave-

gues amb tot allò que comporta crits, enuig i malestar, a més de perills. Uf! ¿No sabeu el que val una vila com aquesta, xopa d'aire sa i de cal blau, una comarca tan tranquil·la, avui? ¿Què voldríeu, doncs?... ¿No heu llegit «L'OR» de Blaise Cendrars? Aquella terra de Joan August Suter, era un paradís; però quan fou envaïda per l'allau de buscadors d'or, tot i que era plena de groc metall, fou convertida en un veritable infern... ¿Voleu dir que la nostra Costa Brava és tan bella com quan el món del turisme la desconeixia, i era nostra, exclusivament?

Dexeu-me contemplar aquesta nostra comarca i enyorar-la sovint. Ací, l'atmosfera hi és meravellosament diàfana, constantment netejada pels vents del nord (tal com els de l'Empordà) freds, però expeditius, on no caben els germens nocius, on l'humitat hi és escombrada ràpidament, on desapareixen les fermentacions i les descomposicions de la terra, on els dies més crus de l'hivern hi són assolats, de manera que les vivendes i els cors que reben el sol s'omplen de joia i d'optimisme. I d'aquí aquesta gran pau, aquesta immensa tranquil·litat que s'hi respira, aquest silenci que és el pol oposat al modern tragí de les grans ciutats, feixugues de terboleses de tota mena. Unes coses en compensen d'altres.

Joaquim Segura Lamich

Joan Pastor

EBENISTERIA - FUSTERIA

Indústria, 15 Telèfon 88 03 28

Sta. Coloma de Queralt

TALLER DE

CERRALLERIA

RAFAEL MONTANYÀ AGUT

C/. PINTOR NOGUÉ S/N

Telèfon 88 02 74

*els hi ofereix
els seus serveis*

DISCOTECA 3.ª FASE

Obrim tots els dies com a PUB i
dissabtes i Festius com a DISCOTECA

a «CAL BONET»

A L'ESTIL D'AVUI, AL SERVEI DEL CLIENT

Plaça Major, 33

Tel. 88 04 08

BAR MONTSERRAT

SERVEI DE TAPES I ENTREPANS

T.V.G.

PHILIPS

Companyia Adriàtica d'Assegurances, S.A.

li ofereix la seva gamma d'assegurances:

VIDA. INCENDI. ACCIDENTS. VEHICLES. PEDREGADA.

Ismael Ballabriga Mercadal

AGENT DE LA COMPANYIA

Us desitja una feliç Festa Major

ORGA
maquinària agrícola

Farmàcia SABATE

ANALISIS

Joan Balcells Janer

Major, 7 - Tel. 88 00 30

Santa Coloma de Queralt

TEMPS ENRERA

PORTALENC S I RAPITANYOLS DEL MEU POBLE

Aquelles lliutes de la canalla a cops de pedra, per sort ja de molts anys de desús, eren la plaga de quasi bé tots els pobles. Qui no ha anat a fer pedrades en la seva infantesa dels que tenen quaranta anys per amunt? I no tots eren lo que's diu infants, també n'hi havia de ben grandassots que per cert eren els que feiem més mal. I no era sols les pedrades, que també en feien als avellaners i demés arbres de fruita, i que sempre es valien dels més petits per les seves malifetes. I sempre en tenien que estaven disposats per anar a posar xisca als menadors de les ventalles perquè s'hi envesques qui anés a obrir; i per anar a lligar el fil de llana als picaportes i fer «clec, clec» que'n deien. I ells, els grandassots, reien! al sentir «ja vá» de la gent de dintre i de l'astorament de les dones que per quarta o quinta vegada obrien la porta i no veien a ningú. Més d'un cop havien fet creure que eren ànimes de l'altre món, fins que esclafien una riallada, al sentir aquell: «que demanèu de la part de Déu». I quan posaven un cordill de part a part de les voltes del carrer Major o de la Plaça, que amb la fosca que allavors hi havia, més d'un tranzeunt distret se n'anava d'oros? Tota la canallota fugia, és clar, però si a cap tocava el rebre, sempre era als rerassagats qu'eren els petits. Igual que quan el senyor Rector repartí normes ja tip de queixes de les dones que anaven al rosari del vespre, cansades d'estripar faldilles; qu'els murrís posaven al brançal de la porta de l'iglesia clauts de punta enlaire, i al baixar l'esgraó i fregar-hi les llargues faldilles, les pobres dones, sentien el «rac» de roba estripada. Però els grandassots mai rebien, tenien la cama llarga. Totes aquestes faccies i d'altres que s'en feien, no era res comparat amb les pedrades, en el joc de portalencs i rapitanyos, qu'en deien; aquí sí qu'els grandassots també rebien; com a més valents sempre eren els que duien més trencs. Allò sí que no era sols una batalla sinó una guerra continua, i no quedaven pas satisfets del resultat de la lluita tinguda a cops de roc. La brega continuava pels carrers a la sortida de l'estudi de Dalt a tothora. Si dos o tres portalencs trobaven un rapitanyo desprevingut o no era prou llest per a fugir, ja se sabia: plantofada vé i plantofada vá i me l'agèien per pèndre-li la bassetja enc que la portés dessota la camisa tocant a la pell enroscada com cilici, que crèiem era'l lloc més segur i molts li duien. Allí començava, lo que's diu l'atac general; als crits del xicot agredit hi acudien els del seu bàndol i com si això fos la consigna, com per art de encantament per tot eixien canalla. Era una córrua feta de combatents que s'apressaven a ocupar son lloc. Els de la banda del portalet, qu'eren els portalencs, cap a l'era d'en Prats per si ja's veia l'enemic. Els de la part de la ràpita, els rapitanyos, amb un dir Jesús, ja's trobaven a punt de combat als avellaners del Mullerà i com el camp dels rapitanyos era posat dessorre una marjada ben alta i a més els protegien els avellaners, vetaquí que sempre eren els més valents per començar. Però els portalencs encara no veien rodar les basetjes,

amb tot braó avençaven cap el troç del Martí fent volar les llurs sobre son cap, i cregueu qu'eren arditos els portalencs. Ells a cap obert anaven avençant fent espategar les fones i alguns cops havien escalat la marjada. És clar que a vegades també perdien i els de dalt baixaven i els empaitaven fins al portalet, però no hi fa res, demà tornem-hi i sempre amb més braó; jo no sé d'on treien tantes, diguem-ne municions, perquè hi havia hores que allò era una pluja de pedres, un foc de cortina, qu'en diríem ara. Fins hi ha qui diu que tot aquell pedruscàm que hi ha al tros del Martí son les pedres d'aleshores! I allà tots lluitaven, tots feien servei, els més petits portaven pedres als grans perquè no perdessin per falta de bales. A la millor vèieu un que's posava les mans al cap tot dient «m'han fet un trenc els lladris». A veure, li deia un. Tira, home, no't surt pas sang. I si no surtia sang, no se'l considerava ferit, enc que'l sent demà hi portes un burró com un puny. Si hi havia sang, sí, aleshores li posaven el mocador lligat al cap a tall de vena i cap a casa a rebre un estofat del pare o de la mare o de tots dos. Per molts ferits que hi hagues la pedrada no parava, fins que uns o altres abandonaven el camp per falta de forces o de claror. I de caps lligats o abonyegats cregueu que sempre ni havia.

Quasi bé tota la canalla del poble portava senyals de trencs, que molts ostentaven com una gloria, com a prova de la llur heroicitat. No hi havia pas manera de fer-los desistir de llurs aficions bèliques. Prou el senyor Joan, el «Mestri Gran» que li deien, ne feia posar cada dia de rodillas i brassos en creu i fins amb una bossa a cada braç, ben plena de llibres, als herois del dia abans; prou l'alcalde feia rondar l'Agutzil, per aquells indrets, però res hi valia. El pobre home es veia escridassat i apedregat, més d'un cop, i quan estava tip de corre, empaitant-los sense atrapar-ne mai cap, esbufegant se n'entornava a casa. Algun cop, per xó, ja n'agafava algú ja, no corrent éeh? que'ls xicots d'aquell temps no sabien més que els grans de corre. Però prenía la lesonomia i al sent demà els anava a buscar a estudi, que'l senyor mestre prou que'ls entregava de bon grat, i vetaquí que passaven tot el dia a l'arrest. I ells tan tranquils! al sent demà tornem-hi i així cada dia. Després tot això es va anar perdent de mica en mica, com gracies a Déu se van perdent totes les males costums d'aquest poble, i com que de tot això ja fa molts anys, vetaquí que molts ni s'en recorden.

Els infants d'ara, encara que no son perfects, son àngels al costat dels dimonis d'aquell temps. Més val aixís, i no volguem pensar-hi amb les coses d'allavors, son tant lluny!...

MARTÍ MAS GENE
SEGARRA NACIONALISTA Any 1 25 Agost 1.922 Núm. 3 Plana 3

Per la transcripció:
Carles

**L'EMPRESA DE CINEMA L'ESTRELLA DESITJA A TOTS ELS VEÏNS
I VISITANTS UNA FELIÇ FESTA MAJOR I ES COMPLAU
A CONVIDAR-LOS ALS ESPECTÀCLES I SESSIONS DE CINEMA
QUE EN MOTIU D'AQUESTS DIES ESTAN PROGRAMATS**

AGRICOLA I RAMADERA

ALGUNES CONSIDERACIONS SOBRE LA CAMPANYA 1979/80

Acaba de finalitzar la campanya cerealista 1979/80 i, de la mateixa manera com justament fa un any, en el número 0 de la nostra Revista, feiem un esboç del que havia sigut l'anterior any agrícola, volem enguany fer una cosa semblant, incidint en els aspectes que són dignes d'esser tinguts més en compte.

En primer lloc, hi han dos factors que bé mereixen un tractament especial: les condicions meteorològiques i la proliferació d'enfermetats, principalment, cendrosa, fúsarium i darrerament, com a traca final, l'atac del Cephus, un petit insecte himenòpter que ha començat a fer acte de presència en els nostres camps. Anem a analitzar això tot seguit.

Les condicions climàtiques, novament, (i diem novament perquè una cosa semblant va succeir l'any passat) han vingut a demostrar que poc podem confiar amb elles de cara a la possible aliança amb el desenvolupament dels nostres sembrats.

Vegem aquestes dades:

MESOS	TEMPERATURES (°C)	
	Mitja produïda	Mitja darrers anys
Novembre ...	8	7,3
Desembre ...	7	4,8
Gener	3,5	3,2
Febrer	6,5	5,4
Març	6,5	7,3
Abril	9	10,8
Maig	13	12,1
Juny	21,5	18

MESOS	PLUJES (mm.)	
	Produïda	Mitja 30 darrers anys
Novembre ...	12	53
Desembre ...	10	80,3
Gener	5	27,3
Febrer	18	29,1
Març	34	43,5
Abril	31	57,8
Maig	63	58,6
Juny	24	48,1

Del primer quadre es desprèn que les temperatures produïdes durant l'hivern han sigut bastant superiors a la mitja de la comarca. Es que, com diu algú, cada vegada va fent menys fred? Nosaltres no ho creiem així, encara que la veritat és que els últims anys no destaquen precisament per la intensitat de les gelades. En qualsevol cas, sí queda clar que els freds de l'hivern fan arrelar a més profunditat els sembrats, tinguent ja un primer efecte positiu a l'hora de lluitar contra la secada.

Per altra part, durant el mes de juny, s'ha produït una mitja termomètrica del 21,5°, amb màximes no acostuma-

des superiors als 30°. No és d'estranyar, doncs, la quantitat d'espigues poc plenes i grans migrats, motivat fonamentalment per aquesta causa climatològica.

Si ens referim a la pluviometria, la cosa és més dràstica encara. En efecte, l'aigua caiguda ha estat molt per sota de les normals en cada un dels mesos, excepte el maig. Si a tot això li afegim el comentari que abans feiem sobre la relació directa fred-profunditat de rels, es dedueix les grans dificultats que han tingut que passar els nostres sembrats per arribar a granar. És a dir, d'uns 400 litres que són normals de Novembre a Juny, enguany no hem assolit els 200, agreujats per la falta de fred hivernal.

L'altre factor que volem comentar és l'extraordinària proliferació d'enfermetats, tipus cendrosa, fúsarium i septòria. Podriem parlar de diferents causes ocasionants com l'intensificació del conreu, però al no poder incidir sobre elles (ningú renunciaria a collir més kilos a canvi de tenir els seus camps nets des del punt de vista sanitari), pensem que està arribant l'hora de que el pagès es plantegi la necessitat de fer tractament específics per combatre aquestes enfermetats, de la mateixa manera com, sistemàticament, fa el tractament amb l'herbicida hormonal. Ara bé, com que les enfermetats, al menys fins ara, no afecten de manera regular i els preus dels productes fitosanitaris específics son cars, podria ésser interessant establir una xarxa de controls per determinar l'oportunitat o conveniència del tractament. En aquest sentit, fins i tot, es podria arribar a tenir una Estació d'Avisos, de manera semblant a com funcionen en les àrees de la vinya per lluitar contra el mildiu.

De la problemàtica de la cendrosa, vàrem parlar-ne en el número corresponent al mes de Maig, i a ell remetem al lector interessat. De les altres enfermetats, confiem tenir ocasió de parlar-ne en alguna altra oportunitat, així com de les característiques del Cephus, insecte que, últimament, ha fet acte de presència en els nostres camps, causant danys d'intensitat variable, però de gran espectacularitat. Respecte aquest últim, confiem en que els atacs siguin merament ocasionals.

Referent a les males herbes, poca cosa podem dir que no sigui ja coneguda. La cugula i el margall han tornat a ser el cavall de batalla dels nostres pagesos, essent controlades aquestes herbes de manera un tant irregular. En aquest punt, volem insistir en que els resultats de control depenen més de l'oportunitat i perfecció del tractament, jugant un paper molt important la màquina utilitzada, que dels productes herbicides en sí. També cal apuntar que, novament, la rèvola ha destacat per la gran proliferació i no seria d'estranyar que, amb poc temps, siguin tant o més importants els danys que ens pugui ocasionar que els de la mateix cugula.

No voldriem acabar aquest comentari sense deixar constància de la imperiosa necessitat que el pagès té, i tindrà cada vegada més, de contemplar els seus camps des d'un punt de vista altament tecnificat, si vol buscar la major rendabilitat a la seva empresa.

I res més. Des d'aquestes ratlles, desitjem una Bona Festa Major a tots els lectors de LA SEGARRA i d'una manera molt especial al món de la nostra pagesia.

Ferran Doltra

john lewis

KNITWEAR

AGÈNCIA RENAULT
CONCESSIONARI CLAAS

MAGÍ RAMON SENDRA
CAL BOIRA

Ctra. Montblanc, 38

Tel. 88 04 91

SANTA COLOMA DE QUERALT

RENAULT

MATERIALS PER A
LA CONSTRUCCIÓ

R. MULLERAT

PEDRERES - DERIVATS

MUBERMU

ARENES - GRAVES - GRAVETES

Tallers i Oficines: Progrés, 36

Tels : Oficina 88 02 60 - Particular 88 03 80

Santa Coloma de Queralt

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

NOM TEL.

ADREÇA POBLACIÓ

Cost de la subscripció: 1 any 12 números 850 pts.

Forma de pagament:

escollir la que convingui senyalant-la amb una creu

domiciliar el cobrament per mitjà d'una entitat bancària *

contra-reemborsament del número del mes de setembre.

* Reomplir l'autorització pel cobrament bancari

BANC/CAIXA AGÈNCIA

ADREÇA POBLACIÓ

Benvolguts Srs:

Agrairé que a partir d'aquesta data i fins a nou avís, es serveixin atendre en càrrec al meu compte n.º els rebuts que a nom meu es presentin anualment pel cobrament de la quota de subscripció a la revista «LA SEGARRA».

Ben cordialment
signatura

n.º

* Feu-nos arribar aquest BUTLLETÍ a: «LA SEGARRA» Pati del Castell-Santa Coloma de Queralt

PÀGINA D'HISTÒRIA

L'enllaç de Catalunya amb Aragó Ramon Berenguer IV i Peronella

Sempre m'entusiasma de retrocedir en la nostra història... en els temps passats de la nostra glòria, de la florent i victoriosa Catalunya medieval. He mirat precisament, un dels moments més decisius de la Catalunya d'aquelles èpoques, un moment emocionant i ple d'encís.

Es la unió del comtat de Barcelona (cal comprendre amb aquest nom, gran part de la Catalunya actual) amb el reialme veí d'Aragó. La unió amb València, el regne que encara segueix com bastant vinculat a la nostra terra, a excepció d'Aragó que se n'ha allunyat molt, no serà fins un segle més tard, pràcticament, amb les victòries del rei Jaume I el Conqueridor.

Quan Aragó i Catalunya, reialme i comtat formats com els altres de la Península, amb motiu de l'avanç dels cristians, victorioses, des dels Pirineus, cap al Sud, vencent als àrabs i guanyant-los els terrenys usurpats amb la llarga guerra de Reconquesta, es movien en el complicat sistema feudal, en els estaments més diferenciats de rei, noble-feudal, cavaller, soldat, camperol i servent de la gleba o esclau, i per damunt de tot, a la pràctica, el clergat, té lloc l'apassionant i decisiu moment de la Unió.

Al set de setembre del 1134, moria a Aragó, el rei Alfons el Batallaire (Batallador) sense descendència directa. En el seu testament, disposava el repartiment del reialme entre les tres ordres religioses, que eren: la del Sant Sepulcre, la de l'Hospital i la del Temple (templers).

El poble aragonès, oposant-s'hi fermament, demana a Ramir, germà del difunt Alfons, monjo benedictí, que vingui a ocupar el setial que resta vacant a Aragó. Ramir, malgrat el seu amor al claustre i a la vida de clergue en general, deixa els hàbits i ve a ocupar el tron. Probablement, no hi han dates massa certes, al 1.135, devia maridar-se amb Agnès de Poitiers, filla del duc d'Aquitània.

Hi hagué llavors el conflicte entre el rei Alfons VII de Castella i el comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, fill i hereu de Ramon Berenguer III, nomenat el Gran, motivat per l'ambició del de Castella a posseir la corona i el reialme d'Aragó. Juntament amb Ramir, i contra el de Castella, lluitaren doncs, el de Barcelona i altres comtes pirenecs. A Catalunya, i a Ramon Berenguer IV, fill i hereu de Ramon Berenguer III, nomenat el Gran, motivat per l'ambició del de Castella a posseir la corona i el reialme d'Aragó. Juntament amb Ramir, i contra el de Castella, lluitaren doncs, el de Barcelona i altres comtes pirenecs. A Catalunya, i a Ramon Berenguer, no els interessava pas el rompiment que s'oposava la unió de Castella amb Aragó... ja desde sempre, Castella i Catalunya havien sigut antagòniques, mai no s'havien compenetrat. Ademés, tal cosa tampoc era favorable al rei d'Aragó, don Ramir, com ja us suposa, ni al poble. La tradi-

ció diu que, al final, aquest conflicte bèl·lic fou solucionat amb la intervenció de Sant Oleguer.

Molt aviat es va proposar el matrimoni de Ramon Berenguer IV amb la princesa hereva del reialme d'Aragó, Peronella, filla de Ramir i d'Agnès de Poitiers. Quan Peronella tenia entre un i dos anys, i el comte, en devia tenir vint, la varen prometre en matrimoni. Més tard varen maridar-se. Ramir era un governant no massa efectiu ni entès en aquests afers. Pel contrari, Ramon Berenguer era un magnífic polític, i podia garantir un gran benestar per la corona d'Aragó. Ací hi ha una de les causes d'aquest matrimoni. No cal dir que el nostre comte devia acceptar-lo sense gaires inconvenients... La unió d'Aragó, era un dels somnis ideals de Catalunya en aquell temps. Amb data d'aquesta promesa amb matrimoni, al 1.137, Ramon agafa el poder efectiu a la corona d'Aragó. Més tard, Ramir, li dona el poder total.

I ací s'arriba a la unió... al fet decisiu. Certament que la cosa quedarà consolidada del tot amb el fill de Ramon i Peronella, Alfons I el Cast, el primer comte-rei de la corona, ja per fi unida, de Catalunya i Aragó. I des de llavors, les tres corones han avançat juntes, sota una mateixa senyera, car més tard, els furs i privilegis que cada una posseïa, van ajuntar-se en uns mateixos.

Juntes en la seva política d'expansió pel Mediterrani, juntes en la seva glòria posterior... juntes fins a l'agonia, fins al jou imposat per Castella, juntes fins a morir, juntes fins a la pèrdua dels furs i privilegis com a causa de l'esdeveniment de la Guerra de Successió, amb l'arribada a Espanya de Felip V de Borbó.

M'interessa remarcar en aquest esdeveniment de la Unió dels dos territoris, la importància que en aquella època tenia la política matrimonial. Perquè aquest matrimoni, no tenia pas cap vincle purament i exclusiva d'estimació... simplement era una arma més per a unir reialmes, per a consolidar interessos. A Aragó, interessava el matrimoni per assegurar la successió al tron, i, per altra banda, perquè Ramon Berenguer IV, era un home bregat en afers de política. L'interès del comtat de Barcelona, era simplement, el de poder veure per fi acomplert el somniat projecte, la unió dels dos reialmes més forts a la península: Catalunya i Aragó.

Un passat gloriós, el de Catalunya. Ja ho diu el poeta... «coses glorioses han estat dites de tu, oh! Catalunya». Un passat del qual només ens queden records... esvaïts com el fum. Records que ressonen encara, amb retocs de campanes i trompetes, records que trobem tancats i ocults en les runes dels nostres castells, en les nostres catedrals, en els monestirs de la nostra terra... en els llibres empolsegats i oblidats d'Història de Catalunya.

Lluís Solà i Segura

FORJA D'E QUERALT

Artesania

Avd. Diputació, s/n.

Tel. 88 00 84

Santa Coloma de Queralt

FOTOS D'UN ÀLBUM FAMILIAR

«El meu bateig»

3.ª Premí Tema Sta. Coloma

Autor: Jaume Peña i Montes d'Igualada

Crec que aquest fou un dels primers retrats que es feren a l'interior de l'Església, i es que abans, es tenia un altre concepte, tan estricte, en l'aspecte religiós, que fer una fotografia en un lloc sagrat gairebé es considerava una heretgia.

No obstant, el meu pare va aconseguir el permís del Sr. Rector (persona molt comprensiva) i es pogué portar a terme. Si fins diuen que va preguntar al fotògraf: «Com voleu que em posi?...»

I ara, contemplo aquest grup davant de la pica baptismal, quines poses i rostres estirats donen clara mostra de voler quedar bé. A pesar de la bona intenció quedaren amb uns ulls tan oberts, que sembla com si els hi volguessin sortir de ses òrbites, segurament degut a l'explosió del magnesi, doncs, era necessari fer-ho així perquè encara es descoïxia el «flash».

Centrat el Sr. Rector, amb els ornaments de l'acte, disposat per la cerimònia, té a la dreta el sagristà en funcions d'escolà, i la llevadora al costat d'aquest. A l'altra banda, a l'esquerra del Sr. Rector, el padrí, que em sosté en sos braços, i al seu costat la padrina tota cofoia i engalanada com mai, sostenint un magnífic ciri tan gros i guarnit que podia emular a totes les atxes del món. El meu pare treia el cap entre els dos, no tenint més ulls que per a mí, com si tingués por que li caigués de les mans a l'avi.

La mare no hi era. Es que aleshores les parteres no podien sortir de casa fins el dia assenyalat per donar-los-hi entrada a l'Església. Però, d'acompanyament no en mancava, perquè a més dels familiars hi havia tota la mainada del barri que era costum de convidar-los i fer-los-hi una xocolatada, i, estan presents davant del grup. Precisament, el que està a la vora de la dreta i que aguanta la gorra del padrí, m'ha contat moltes vegades que la seva mare li va dir, abans d'anar a bateig i perquè coneixia la seva goleria per la xocolata: «A l'hora de menjar la xocolata no fiquis els dits a la tassa!» ...i es veu que ho tingué molt en compte, ah! però donà el cas que a l'abocar-li la xocolata en caigueren unes gotes a la taula i com que això no estava previst, va arreplegar-la amb els dits per aprofitar-ho.

F.P. i M

PERSONATGES COLOMINS

El pintor Josep Nogués

El passat dia 19 de març es complí el centenari del naixement del qui fou gran pintor de renom prestigi, Josep Nogués, nat a la vila de Sta. Coloma de Queralt el 19 de març, festivitat de Sant Josep, de l'any 1880.

Aquest aconteixement que ens passà desapercbut pels colomins, el diari de Jaén del mateix nom, molt àmpliament, se'n feu ressó. Era el reconeixement als deu anys que en Josep Nogués va fer estada a Jaén, pintant amb gran amor a aquelles terres un sens fi de quadres de paisatges i personatges, de gran valua i qualitat avui dia.

En record a tal efemèride, *L'Institut d'Estudis Jaenenses* oficià en dita diada una missa a la capella del col·legi de Maria Milagrosa (Gota de Leche), a càrrec del conceller de dit Institut, doctor Agustín Fuentes González, el qual, després d'una representació del consell permanent del mateix institut, diposità una corona de flors a la seva tomba, al cementeri de San Fernando, assistint-hi entre altres la seva filla Virgínia Nogués, vídua de Luzón, que es desplaçà des de Huelva, on resideix, per assistir al record dedicat al seu pare.

PART DE LA SEVA OBRA

El 1907 és pensionat, després d'opositar a la beca de «Paisatge», i guanyar-la, per l'Acadèmia de Belles Arts de Roma, on va permanèixer com a becari fins al 1911, tenint com a companys els qui foren també grans pintors Fernando Labrada, de Sevilla, i Fernández, de Saragossa, entre altres. També coincidí amb el gran escultor Josep Capuz, íntim amic seu, del qual va fer un quadre amb el seu retrat. Quadres d'aquesta època són «Paisaje de la Villa Médicis», avui al museu provincial de Badajoz, i «Lago de Albano» podent-se admirar al Ministeri d'Afers Exteriors.

El 1922 obté la segona medalla Nacional pel seu quadre «Primavera en la Costa Azul», que es troba al Museu provincial de Jaén.

El mateix any guanyà per oposició la plaça de professor de dibuix de l'Escola d'Arts i Oficis de Jaén, on va permanèixer fins al 1932, que per concurs de mèrits es traslladà a Madrid.

Un dels seus millors quadres fou el pintat al 1924, titulat «La Adoración del Santo Rostro», avui desaparegut.

Altres quadres rellevants són «Cruz de Mayo», «Catedral y alrededores de Jaén», i els dos fets el 1905, «Autorretrato pastel», i el retrat dels seus pares, «Pastel».

Nota: Extracte tret del diari «Jaén», del 19-3-1980

R

LLIÇÓ DE CATALÀ

Lliçó XI i Lliçó XII

sé - verb ser o ésser se-es - pronom feble

Exemples:

No sé pas què passa
No es sap res de nou
Ja ho sé fer
Es troba en un compromís
Es va fer mal al caure

mòlt - de moldre molt - (Castellà mucho)

Exemples:

Anirem a veure si el gra està *mòlt*
Tot és *mòlt* gran
Que n'hi ha per *mòlt*?

té - verb tenir te - pronom feble
te - de beguda

Exemples:

No sé si ho té tot a punt
Han collit el *te* del jardí
A veure si *te* la donen d'una vegada
No sé si *te* li posen o no
Té, torna-li
Puja el *te* al malalt

sí - afirmació si - condicional
si - nota musical

Exemples:

Digues-li que *sí*, que hi anirà
No sabem *si* li trobarem
Si pot ser, puja de pressa
A mí *sí*, que m'ho sembla
Per *si* o per no, mir-ho
T'ho tornaré a dir *si* m'ho demanes

Dóna - verb donar dona - (cast. mujer)

Exemples:

El troba pel carrer i li *dóna* un paquet
Té la *dona* malalta al llit
Ja li portarà la *dona*
Li *dóna* una bufetada
Se li *dóna* la *dona* estarà ben donat

fóra - verb ésser fora - estar fora l'exterior

Exemples:

Fóra bo de trobar-los al carrer
Ha sortit a *fora* a mirar
A mí em sembla que ja és *fora*
Si no hi pensés tant, *fóra* més feliç

net (castellà nieta) net - adjectiu (cast. limpio)

Exemples:

Han tingut el primet *net*
No t'hi capfiquis, que ja va prou *net*
El seu *net* era a soldat
Ni el *net* ni l'avi no tenien raó
Li varen posar el vestit *net*

ós (cast. oso) os (cast. hueso)

Exemples:

No saben com agafar-lo: és un *os*
Va caure i es va trencar un *os*
És més pelut que un *ós*
L'*ós* dormia sota un arbre

pèl - nom comú (cast. pelo) pel - contracció «per el (cast. por el)

Exemples:

Ja ve *pel* camí
Li han pres el *pèl*
No té *pèls* a la llengua
El gos venia *pel* cantó de dalt

què - pronom relatiu i forma de pregunta que - conjunció

Exemples:

No veus *que* no en té ganes?
Diu *que* vindrà quan pugui
Ja t'ho deia *que* hi aniria
Fes tot el *que* calgui
Què m'hi dius? *Què* fas?
No sé pas *què* hi trobes
L'home *que* ha vingut
El llibre *que* llegies
Veig *que* no venen
El martell amb *què* hem clavat la finestra

sóc - verb ésser (cast. soy) .. soc - de soca (cast. tronco)

Exemples:

Ja ho sé, *sóc* molt distret
Dorm com un *soc*
És més encantat que un *soc*
Jo *sóc* molt prim
Tinc mal de cap, però *sóc* fort

són - verb ésser son - el seu (cast. su)
son - (cast. sueño)

Exemples:

Tots aquests *són* amics meus
Està mort de *son*
Ha anat a rebre *son* germà
Vaig a dormir perquè tinc *son*
No sé pas si ho *són*

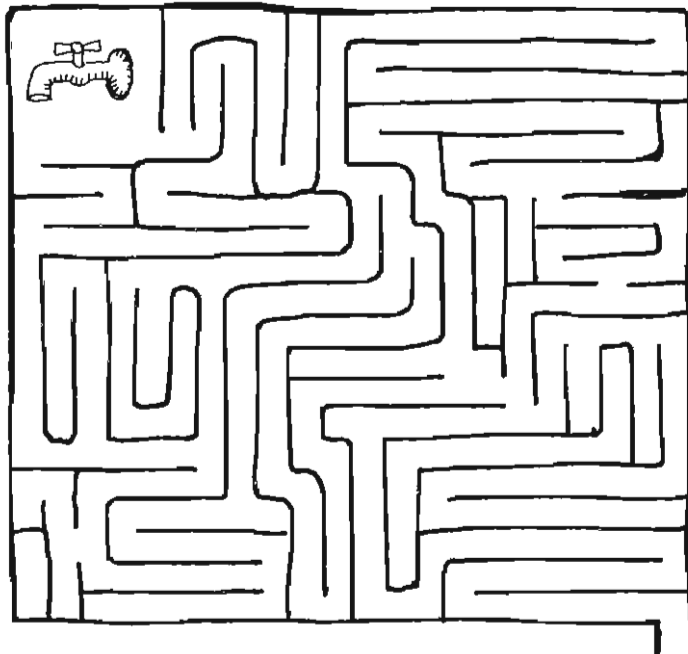
Insistim una vegada més que per l'aplicació d'aquestes regles en quant a l'accentuació, cal recordar que la pronunciació pot ser oberta o tancada, i per tant, també ha de ser obert o tancat l'accent.

Aclariment: Repetim el primer exemple de la lliçó X, que es presta a confusió degut a una errada d'impremta.
«Déu (castellà Dios) deu- (verb cast. «deber»)
deu d'aigua (manantial)
deu - n.º 10

Exemples:

Cal fer acatament al *deu* de la pluja
Varen sortejar-lo i li va sortir al *deu*
Ell no ho sap, però em *deu deu* pessetes
Sortia una bellesa d'aigua de la *deu*

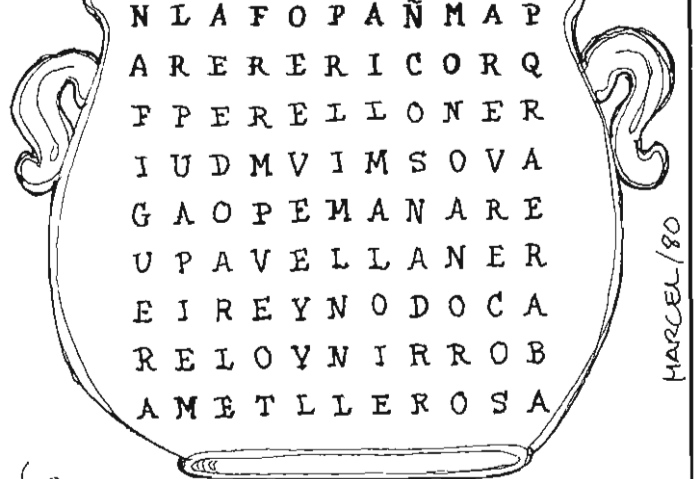
la quitxalla

Si vols omplir la galleta, Has de buscar l'aixeta

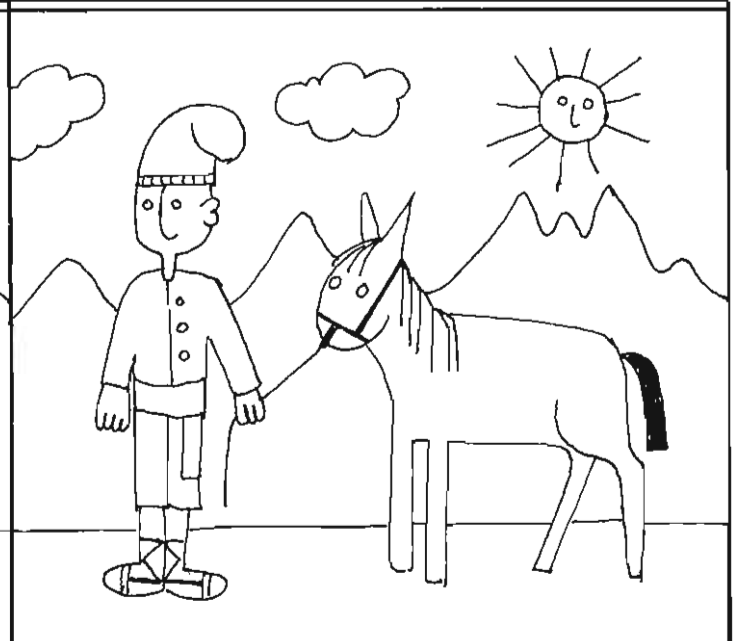
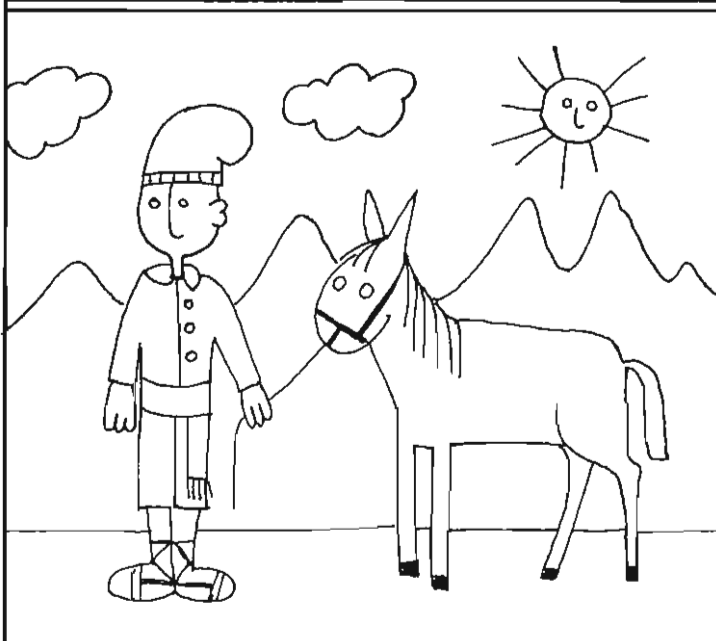

Sopa de lletres

MARCEL/80

La sopa llatinera busca el nom de deu arbres fruiters de la comarca

al copiar el dibuix s'han fet nou diferències. les trobaràs?

MARCEL / 80

Pinta els gegants
i la Senyera amb els
teus llapis de colors.

*Bona Festa Major
desitja a tots els veïns
de Santa Coloma,
Comarca i visitants.*

Rafel Sabaté Abelló

«CAL ATSET»

PAPERERIA, PERFUMERIA, ETC.

C. Major, 21 - Tel. 88 04 12

Santa Coloma de Queralt

FRANCESC ALBAREDA LLOP

FABRICA DE FARINES

Santa Coloma de Queralt

D'AQUESTA TERRA NOSTRA

Santa Coloma de Queralt

poble i vila,

pagesia i menestral:

així entren dos sous cada dia!

Situat al cap de la província de Tarragona

i és només terres de Segarra,

quasi tancades per Lleida i Barcelona

molt alleugaries de la secada.

Perquè tenim les fonts del Gaià!

que fresqueja sola terra;

és al darrer lloc del segar

de tot el volt de la carena.

De la carena cap-aquí

és pura Segarra,

quan la llum del sol neix, al matí,

Pitlumina l'altra part llunyana.

No és conca de Barbarà,

com alguns volen fer creure;

el clima fred del vent i el blat a l'espigar

tot plegat ho dona a compenèdre.

Aquesta terra sembla pobre... als vianants;

i més, ja segat i cremat;

però, els estables o quadres d'abans

avui són plenes d'ordi i de blat.

Ací, en aquesta comarca, en profusió

hi veureu antenes de televisió

que, malgrat els marges i pedregals,

gairebé tot surt dels cereals...

També granges de gallines,

que fan ous per la ciutat,

i dues fortes empreses

que donen vida fent prefabricat.

Qui vegés aquella Santa Coloma de Queralt

d'anys enrera... quan sembraven safrà

i els Comtes li donaven el nom de vila comital,

mes, no pensem en el pasat, sinó en el demà.

Cal així, per fer-ne història,

que tots junts podrem contar,

fent que hom conservi la memòria

aquesta Comarca del Gaià!

(Ferriol)

LA CUINA

Dinar de Festa Major

CANELONS

Per 4 persones: 300 grs. de magre de tocino - un pit de pollastre - un cervell -300 grs. de vedella - 3/4 de litre de llet - 50 grs. de mantega - 50 grs. de formatge ratllat.

En una cassola amb oli es posa a rostir el magre, la vedella i el pit de pollastre, amb un tros de ceba, 2 grams d'all i una fulleta de llorer, que no es cogui massa de pressa. Si queda una mica sec s'hi pot afegir una mica de brou o d'aigua. Quan el rostit estigui tovet, es treu del foc i es passa per la màquina de trinxar. El cervell es fa bullir cint minuts apart i es xafa amb una foquilla barrejant-se amb la carn picada.

Apart es fa una bejamel. Una cullerada i mitja de farina i 1/4 de litre de llet. Desfeu la farina amb la llet freda perquè no es grumollí. Es posa al foc i se li fa donar un tomb sense deixar de remenar-la amb l'espàtula fins que sigui espessa. S'hi barreja la carn dels canelons fent-li donar un tomb pel foc sense deixar de remenar-la amb l'espàtula i ja es pot treure del foc. Apart s'han d'haver bullit els canelons durant 12 minuts. S'escorren i es posen mitja hora amb aigua freda perquè queden més grossos. S'estenen plans damunt de la taula o en un marbre net i es va repartint la carn en muntets a cada un d'ells. Es cargolen amb la carn a dintre i es posen en una plata que pugui anar al forn. A sota la plata, abans de posar-hi els canelons, s'hi pot posar una mica de suc de rostit. Quan estan colocats a la plata s'hi posen trossets de la mantega entremig. Damunt s'hi tira bejamel. Si es vol, a la bejamel s'hi pot barrejar un parell de cullerades de tomàquet fregit i ben colat, que hi dona un gust molt bo. Damunt de tot s'hi posa el formatge i es posa al forn.

PERDIUS AMB FARCELLETS DE COL

Per 4 persones: Dues perdius i una col blanca de cabdell.

Es netegen bé les perdius i es fan a quarts. Es posen en una cassola amb oli, a rostir. Quan comencen a rostir-se s'hi trinxa a un bon tros de ceba ben menuda i dos ros de ceba ben menuda i dos o tres grans d'all, un tomàquet ben madur i pelat, una fulleta de llorer i un bon raig de vi blanc o conyac. Es tapa la cassola que faci xup, xup.

Es posa la col ben neta a bullir amb les fulles senceres procurant que no es desfaci. Millor que quedi una mica crua. S'escorre ben escorreguda i es cargola cada fulla com si fos un caneló. Es passa per farina i en una paella amb bastant oli es fregeixen els farcellets fins que quedin ben rossets. Un quart abans de servir, es posen dintre la cassola amb les perdius, que tot plegat faci xup, xup.

Es tan bona la col com la perdiu, i és plat de Festa Major. Us en llepareu els dits. Si voleu posar una perdiu per cap, allà vosaltres. Com que és la Festa Major...

TRONC DE BRAÇ DE GITANO

Quantitats: 1 onça de farina i una de sucre per ou.

Amb 6 ous pot sortir un braç bastant gros. La farina no ha d'ésser de força, sino normal.

Manera de treballar la pasta del braç de gitano.

Es separen les clares dels rovells de 4 ous. Dos de sencers, o sigui, amb el rovell i la clara, es treballen junt amb el sucre. D'aquest sucre se n'ha d'haver separat mitja tasseta de cafè, que serà per a muntar les clares.

Es treballa el sucre i els rovells fins que la pasta faci cordó. Quan està al punt s'hi tira una cullerada sopera d'aigua i es torna a treballar una mica més. Tot seguit s'hi tira la farina poc a poc i es remena. Tot seguit es poden muntar les clares. Es poden aprofitar les dues dels ous per a fer la crema. Quan les clares estan a mig muntar s'hi tira la meitat del sucre reservat a la tasseta, i al cap d'una mica s'hi tira l'altre meitat fins que queda a punt de neu. Ja es pot barrejar amb la pasta, ben barrejat.

En una llauna s'hi posa un paper de barba. Es posa pasta a dintre una mànega de roba o de plàstic amb un embutet rodó a la punta. Es va col·locant la pasta damunt del paper ratllant al biaix d'una punta a l'altre i es posa la llauna al forn tres minuts, fent que el forn vagi ben calent.

Per farcir el braç de gitano, s'ha de fer una crema pastelera ben espessa. 1/4 de litre de llet, 2 rovells d'ou, 3 cullerades soperes de sucre, 20 grams de maizena, una pela de llimona o vainilla, a gust de cada ú. Els rovells i el sucre es desfan junts en fred i la maizena també, apart, en fred. Quan tot està ben desfet es barreja amb la resta de la llet. Es posa el foc baixet sense deixar de remenar. Quan ja és espessa es treu del foc. Es posa dintre el braç de gitano i es cargola.

Damunt del braç de gitano s'hi pot posar mantega amb xocolata. També si es vol, se'n pot posar a dintre. Es pot preparar de la següent manera: mitja pastilla de mantega i mitja rajola de xocolata per desfer, que sigui de bona qualitat. Es posa a desfer al bany maria, afegint-hi una cullerada d'aigua. Un cop desfeta, i abans no es refredi, es posa per sobre el braç de gitano. Amb una forquilla s'hi fan ratlles i s'enllustra amb sucre de llustre o també es pot fer amb sucre picat.

Bon profit i bona Festa Major.

Josefina Balcells

APLICACIONS DE POLIESTER REFORÇAT PER LA INDÚSTRIA, L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA...

Finestres automàtiques de poliester d'una granja

Procés de fabricació de finestres

Procés de fabricació d'un dipòsit

Procés de recobriment amb poliester d'una piscina

FINESTRES AUTOMÀTIQUES DE POLIESTER REFORÇAT PER GRANGES
DIPÒSITS DE POLIESTER DES DE 300 LITRES FINS A 1000 LITRES
CARRETONS DE POLIESTER PER FEMS
RECOBRIMENTS AMB POLIESTER: PISCINES, CAIXES DE CAMIÓ
INTERIOR DE FURGONS, MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA. ETZ. ETZ...

FÀBRICA A VALLVERT DE QUERALT

SANTIAGO FIGUERAS MONTSERRAT
VERGE DEL PILAR, 17 Tel. 88 04 07
SANTA COLOMA DE QUERALT

L'any 1937, tenint la Vila ajuntament republicà, es decidí arreglar la Plaça Major passant-hi al lloc on ara hi ha el rellotge una font i al cim l'estàtua d'un sembrador. El 15 de gener de 1939, amb l'entrada de les Tropes nacionals es destruï a cops. Avui no en tenim cap referència.

el sembrador ⁽¹⁾

Del sembrador en sortiren dos versos populars.
Són aquests.....

"LA FICCIÓ D'UN SEMBRADOR"

"PATIM, PATAM PATUM
COM NOSALTRES NO PAGUEM
NI VOLEM DEIXAR RECORD
LA GRAN PLAÇA ARREGLEM

LA COSA VA SORTIR BE
MOLT BONICA JA QUEDAVA
I UNA FONT TIPUS CUBISTA
D'ARREGLARLA BE ACABABA

ELS DE LA CASA GRAN
ACORDAREN EN SESIÓ
PERQUE SIGUI MES BONICA
POSEM-N'HI UN SEMBRADOR

PRENGUEREN TAL DECISIÓ
AL ESTIU, S'HA CALCULAT
JA QUE EL POBRE SEMBRADOR
ANAVA BEN DESPULAT

EN UNA MOLT FREDA NIT
UNS ELEMENTS MOLT TREMPATS
EL VEGEREN TAN PENSIT
QUE EN TINGUEREN PIETAT

SENSA MORAL EL POBRET
I MES TIESO QUE UN PARDAL
LES VERGONYES LI TAPAREN
AMB UN BONIC DE VANTAL

PORTANT TAL PEÇA DE ROBA
L'HOME ESTAVA TANT CONTENT
QUE ES MIRAVA DE REULL
ELS DE CAL AJUNTAMENT

BRIGADA MUNICIPAL
AMB ESCALA REFORÇADA
REINAGURAREN AQUI
LA FAMOSA DESTAPADA

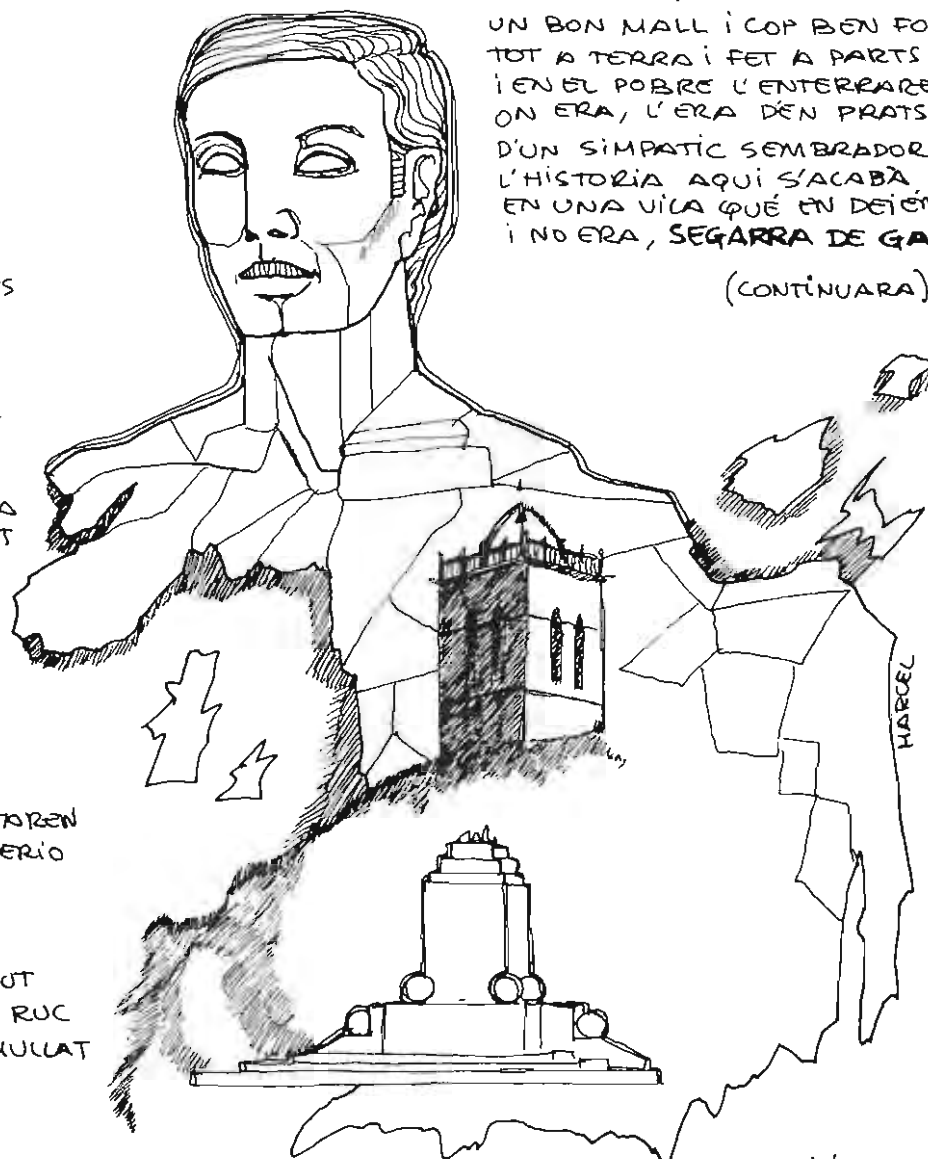
BOMBES, TIRS I MORTERS
UN GRAN CANVI ENS PORTAREN
EL SEMBRADOR SEMPRE SERIO
ELS DEMES S'ESCAPAREN

TARARIT TARARUT
EL QUE CALLA JA HA REBUT
DEL QUE BADA EN DIEN RUC
I SEMPRE PLOU SOBRE MULLAT

ALTA VOLT A SOBRE D'ELL
COM SI EL POBRE HAQUEJ PECAT
UNA ESCARPA I UN MARTELL
I EL DEJAREN BEN PELAT

ACORDA I AMB GRAN RAO
ALTRE COP L'AUTORITAT
QUE ALLI AQUELL SENYOR
I FEIA PLAN D'ENCANTAT
UN BON MALL I COP BEN FORT
TOT A TERRA I FET A PARTS
I EN EL POBRE L'ENTERRAREN
ON ERA, L'ERA DEN PRATS
D'UN SIMPATIC SEMBRADOR
L'HISTORIA AQUI S'ACABA
EN UNA VILA QUE EN DEIEN
I NO ERA, SEGARRA DE GAIA"

(CONTINUARA)

TEXT-IL·LUSTRACIÓ M. PANADES/80

PINSOS EQUILIBRATS

cia

amb la garantia de

COMPANYIA D'INDÚSTRIES AGRÍCOLES, S.A.

ESPORTS

NATACIÓ

Des de fa uns dies, l'Ajuntament organitza uns cursos de natació, com cada any, per a nens i nenes de 5 a 14 anys.

L'objectiu d'aquests cursos és aprendre aquest esport tan bonic i necessari, el nadar. Dins el mateix, hi ha diferents nivells:

- 1.- Adaptació a l'aigua
- 2.- Iniciació al nadar
- 4.- Perfeccionament

En total els nens inscrits aquest any al curs han sigut un centenar.

El professor és el Sr. Damià Llobet i l'ajuden: Montserrat Albareda, M.ª Teresa Albareda, Pili Mullerat i Eulàlia Albareda.

La clausura del curs serà el dia 2 d'agost a la tarda.

FUTBOL

5-7-80

P. Blaugrana-Sta. Coloma 2 Unió d'aficionats 1

Amaters

20-7-80 La Llacuna 2 P. Blaugrana 1

Jovenils

10-7-80 Sta. Coloma 3 U.D.E. Francoli 4

27-7-80 U.D. E. Francoli 0 Sta. Coloma 2

A la llarga d'aquesta temporada 1979-1980, s'ha disputat la lliga de cada any amb els seus corresponents resultats que ja van ser exposats.

Hi han entrat els dos equips, els amaters i els jovenils, que disputaven a la lliga per primera vegada.

Els jovenils han quedat últims classificats, però s'ha notat el seu esforç i progrés al final de la lliga. Això ens demostra també l'interès i l'entrenament constant que han portat tot l'any.

L'equip amater, a desgrat d'haver quedat penúltim classificat, no ha perdut mai el seu inte-

Un equip que després de 12 anys de lluita i sacrifici, es veu obligat a dir que no davant d'un Campionat, esperem que sigui un parentís, no una despedida, 12 anys son molts anys.
Foto arxiu C.B. Àguiles

Un equip que després de 3 anys de molta voluntat i afició ens ha donat un lloc a Regional i que junt amb tots altres jugadors segueixen portant el nom dels Àguiles i de Sta. Coloma pels camins de l'esport i del bàsquet.
Foto arxiu C.B. Àguiles

rès per continuar jugant i aprofitant aquest esport.

Además de la lliga, l'equip juvenil ha participat en el torneig de primavera celebrat entre 6 equips, i havent obtingut millors resultats que durant la temporada. No sabem la classificació exacta degut a la falta d'alguns partits atrassats no celebrats per diverses causes (falta d'àrbrits).

Els partits anunciats són amistosos, per tant, de preparació i entrenament d'aquest esport.

Tant l'equip amater com el juvenil han obtingut bons resultats, cosa que dona ànims i esperança de cara a la propera temporada. No hem de perdre l'afició!

BASKET

Aleví Femení

5-7-80 C.B. Àguiles 41 C.B. San Guim 22

Senior Femení

5-7-80 C.B. Àguiles 31 C.B. Valls 45

Ja fa dies que s'han acabat els campionats i els torneigs, és a dir els partits, diumenge darrera diumenge. Ara es a algun partit amistós de quan en quan, però no són vacances, doncs s'entrena més que mai.

Hi han 6 equips, tres femenins i tres masculins i tots tenen el seu horari d'entrenament; així que la pista de la piscina està so llicitada al màxim.

En quant el campionat passat, hi van entrar tres equips: els dos seniors i l'infantil masculí, que va fer molt bon paper. Cal recordar que el senior femení, guanyant la lliga provincial, ja té un lloc a regional.

Després es va participar en el torneig de primavera, que va anar força bé, l'infantil femení va jugar per primera vegada partits de competició i el senior femení va lograr el subcampionat.

Queden dos equips per estrenar en partits oficials, són els petits, el femení i el masculí de mini-bàsquet, que han jugat varies vegades entre ells.

Entre tots són uns 90 jugadors, que tenen ganes d'entrenar i jugar, ja que estan inscrits tots els equips per la propera temporada; 3 femenins, un senior, un juvenil i un de mini-bàsquet, i dos masculins, un infantil i un de mini-bàsquet, amb una notable absència del senior masculí, que degut principalment a la falta de jugadors per el servei militar, ha decidit no entrar al campionat. Si hi han 90 esportistes que fan bàsquet, vol dir que el bàsquet colomí està en un moment molt important, tan important com difícil, important pels jugadors i preparadors que com cada temporada han de donar tota la seva afició, sacrifici i voluntat perquè en definitiva ells són l'esport, el bàsquet i el club; i difícil pels mateixos jugadors, preparador, pels directius, pels pares, pels socis i també perquè, no per entitats i organismes de nostre municipi, sinó de cara a la propera temporada tan important esportivament i tan difícil econòmicament, de segur que els hi donarà a tots ells l'oportunitat de poder col·laborar i de poder valorar la importància que mereix el bàsquet dins el nostre poble; esperem de tots ells una bona col·laboració i una alta valoració.

JUDO, QUAN LA LLUITA ES UN ART

Com a exercici físic o com a protecció, no hi ha res que pugui comparar-se amb aquest antic art japonès de defensa pròpia.

Provinent del Jiu-Jitsu, és un art milenari fundat per monjos budistes que, en ésser sovint assaltats per bandes de lladres, idearen un sistema de defensa sense armes que consistia en trencar l'equilibri de l'adversari per, a l'instant, colpejar-lo en un punt feble o llançar-lo estrepitosament contra terra.

Amb el pas dels segles, l'art es va anar depurant i es varen crear moltes escoles que culminaren l'any 1882 en que Jigoro Kano, advocat, pedagog i gran estudiós de l'educació física, a més d'avantatjat deixeble de diverses escoles de Jiu-Jitsu, recopilés i reglamentés l'enorme repertori de «trucs» de totes elles, rebutjant, però, tots aquells massa fantasiosos o que representessin un perill per un dels dos practicants.

Aquell sistema fou anomenat JUDO, «Art o Camí de la Suavitat» que, basant-se en el principi de la «no resistència», utilitzava el pes de l'adversari contra ell mateix. Això es pot explicar de la següent forma: si un adversari més fort ens estira o empeny i nosaltres li oferim tota la nostra resistència, invariablement se'ns endurà o ens tirarà a terra. En canvi, si de sobte cedim, portarem a l'adversari a un estat de desequilibri, instant que nosaltres podrem

aprofitar per a treure-li d'un cop els seus febles recolzes o per a fer-lo rodar per una part del nostre cos que haurem posat com a fulcre.

Aquella escola, nascuda com una més, però que permetia projectar en els entrenaments a l'oponent contra el tapís amb la seguretat de no fer-li mal, seguint el principi de «Ajuda i progrés mutus», en poc temps va tenir un nombre considerable d'entusiastes, que culminà quan en el torneig de les Arts Marcials, varen guanyar de forma esclafant els judokes, el que va fer que el Judo fos adoptat per la policia i l'exèrcit com a sistema de defensa, així com pels col·legis i universitats com a sistema d'educació física.

Veiem doncs que, ja des de els seus orígens, en el Judo s'hi poden diferenciar tres aspectes:

1.- Educació física, en què el conjunt d'exercicis musculars estan concebuts dintre un programa educatiu que cerca el millorament de la persona, formant i conservant un cos sa, vigorós, harmònic i útil, alhora que el sotmet a una disciplina moral i mental, encaminant al jove cap a un model de vida saludable.

2.- Esportiu. L'aspecte més reconegut, és el que avui se li dona més importància. En el Judo, hom s'enfronta noble i lleialment a un adversari en la recerca de la victòria.

3.- Defensa Personal. El Judo és la base de la Defensa personal de la major part de les policies i exèrcits del món.

En els entrenaments de Judo, hom s'habitua a la lluita cos a cos per el que un judoka sempre estarà preparat per un cas de defensa pròpia. A més, hi podríem afegir que, apart de les tècniques de competició, en el Judo hi entren també els cops, luxacions articulars i els sistemes de defensa contra armes provinents del Jiu-Jitsu, que contribueixen a donar al judoka una gran confiança i seguretat en sí mateix.

J. Esteve

RAM. S.A. I JOAN BALCELLS RAMON US OFEREIXEN
LA NOVA GAMA DE TRACTORS **Massey Ferguson** NACIONALS I D'IMPORTACIÓ
TAMBÉ TOTA LA GAMA DE TRACTORS, FURGONETES I CAMIONS **EBRO**.

EBRO

MF
Massey Ferguson

SERVEI D'ASSISTÈNCIA GARANTITZAT

TARRAGONA

VENDES: Avda. Ramon y Cajal, 15

TALLER: Polígon Industrial, parcel·la n.º 16

SANTA COLOMA DE QUERALT

TALLER: JOAN BALCELLS C/. Legionaris, 3 Tel. 88 01 89

**”la Caixa”
també hi vol ser present
amb la seva felicitació**

**CAIXA DE PENSIONS
”la Caixa”**

SANTA COLOMA DE QUERALT